

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din
Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797
Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Vlada narodnega zaupanja

Po štiridnevnih posvetovanjih je dr. Milan Stojadinović sestavil vlado, v katero je poklical preizkušene državotvorne politike, ki jim je na škodo države JNS-režim onemogočil sodelovanje. Dr. Anton Korošec notranji minister - Veselje po vsej državi - Radost med slovenskim ljudstvom

Belgrad, 24. junija. AA. Danes ob 5 popoldne je nova vlada dr. Milana Stojadinovića položila prisego. Kraljevska vlada je takole sestavljena:

predsednik ministrskega sveta in zunanji minister dr. Milan Stojadinović, senator in bivši minister;

notranji minister dr. Anton Korošec, bivši predsednik vlade;

minister za vojsko in mornarico armijski general Peter Živković, minister za vojsko in mornarico na razpoloženju;

minister za promet dr. Mehmed Spaho, bivši minister;

kmetijski minister dr. Svetozar Stanković, bivši minister in poslanec;

minister za socialno politiko in narodno zdravje Nikola Preka, bivši minister in poslanec;

pravosod. minister dr. Ljudevit Auer, minister na razpoloženju;

gradbeni minister ing. Miloš Bobić, bivši beograjski župan;

minister za trgovino in industrijo dr. Milan Vrbanić, minister na razpoloženju;

finančni minister dr. Dušan Letica, pomočnik finančnega ministra;

prosvetni minister Dobrivoje Stošević, poslanec;

minister za gozdove in rudnike Ignjat Stefanović, poslanec;

minister za telesno vzgojo naroda Mirko Komnenović, poslanec;

ministra brez portfelja dr. Šefkija Behmen, bivši minister in Djuro Janković, bivši poslanec.

Vlada, ki je bila

Belgrad, 24. junija. AA. V imenu Nj. Vel. kralja Petra II. po milosti božji in volja naroda kralja Jugoslavije so kraljevi namestniki sprejeli ostavko, ki so jo predložili:

predsednik vlade ministrskega sveta in zunanji minister Jevtić Bogoljub,

minister za vojsko in mornarico častni adjutant Nj. Vel. kralja armijski general Peter Živković,

finančni minister dr. Milan Stojadinović,

pravosodni minister dr. Dragotin Kojić,

minister za gozdove in rudnike dr. Svetislav Popović,

notranji minister Velj. Popović,

kmetijski minister dr. Dragutin Janković,

minister za socialno politiko in narodno zdravje dr. Avda Hasanbegović,

prosvetni minister dr. Drago Marušić,

minister za trgovino in industrijo dr. Milan Vrbanić,

prometni minister Dimitrije Vujić,

gradbeni minister dr. Marko Kožulj,

minister za telesno vzgojo prebivalstva Ljudevit Auer,

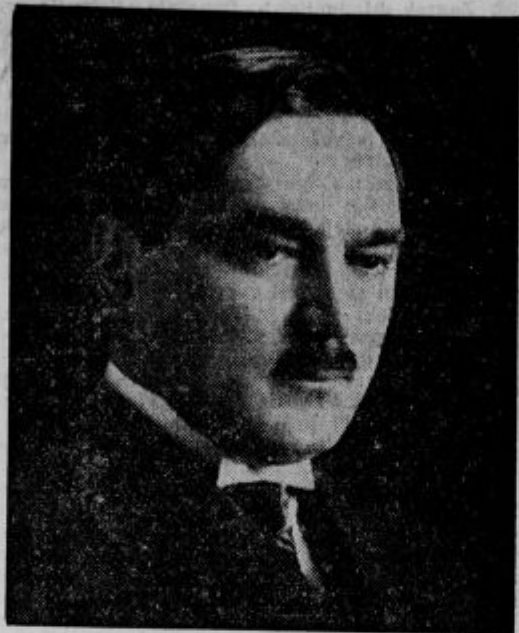
razrešili so jih dolžnosti in postavili na razpoloženje.

Predsednik vlade in zunanji minister

Dr. Milan Stojadinović

Novega predsednika vlade nam ni treba več predstavljati slovenskemu narodu. Zadnji meseci, ko je v odstopiški vladil g. Jevtić, s tako silnim pogonom vodil naše državne finance in tudi državno finančno politiko, bi morali zadostovati, da ga ocenimo kot enega najbolj sposobnih državnikov in najbolj spretnih finančnih strokovnjakov, kar jih je dala naši državi mlajša generacija. Novi predsednik vlade je star šele 47 let, a je bil prvi jugoslovanski finančni minister že, ko je bil star 34 let. Pred trinajsetimi leti že je pokazal jugoslovanski javnosti svoje sposobnosti, ki mu jih je dala narava in ki si jih je izpopolnil s temeljitimi študijami po vseh večjih univerzah Evrope. Študiral je na Dunaju, v Nemčiji, v Parizu in v Londonu na visokih gospodarskih šolah, kjer si je povsod vsled svoje izredne nadarjenosti nabral velik krog prijateljev in občudovateljev, ki mu je ostal zvest tudi do danes. Malokateri naš državnik se lahko ponaša s tako številnimi prijatelji med vodilnimi državniki in politiki Evrope in Amerike.

Od l. 1922, ko je bil finančni minister, se je dr. Milan Stojadinović potegnil iz političnega vrvenja in je živel bolj svoji finančni vadi. Poučeval je finančno vedo na beograjski pravni fakulteti in njegova predavanja spadajo med one, na katere dijak nikoli ne pozabi. Vmes je sijajno vodil važne gospodarske ustanove, med njimi tudi beograjsko borzo. Ko je nastopil šestojanuarski režim, se je politično potegnil še bolj v ozadje, čeprav je bilo znano, da je svojo znanost radevolje stavil na razpoložbo potrebam države, ki ji je bil zvest slu-

žabnik. Tudi stikov s tujino ni pozabil in kot predsednik jugoslovanske Rotarijanske sekcije je prepotoval Združene države Severne Amerike in oveselil stara prijateljstva. Bilo je skoraj samo po sebi razumljivo, da ga je regentski svet želel na čelo finančnega ministrstva, ko je koncem decembra lani B. Jevtić sestavil vlado v smislu kraljeve oporoke. Po njegovem resoru je zadihalo pod pogonsko silo, ki jo je znal dati naši gospodarski in finančni politiki. Cela vrsta zelo važnih finančnih ukrepov, ki so davčno breme znižali, obenem pa tudi državne izdatke skrbili, je dokaz, da je dr. Stojadinović hotel delati na zelo široki podlagi v nasprotju s amaterskimi finančnimi poskusi njegovih prednikov. Vsi gospodarski načrti odstopiške vlade so tako rekoč delo njegovih rok in so postali vizitka, s katero se je predstavil jugoslovanski državi.

Zato se ne čudimo, da je bil v sedanjih vladnih krizi, ko je bilo treba iti na širša obzorja, ven iz dosežanih utesnitev, ravno on spoznan za tistega moža, ki ima vse lastnosti, da postane velik ministrski predsednik na čelu velike vlade, ki hoče dati Jugoslaviji lik in vsebino.

Zunanja politika, ki jo hoče predsednik vlade sam osebno voditi, bo pridobila na globini in širini, o tem smo prepričani, ker ji bo dr. Stojadinović vlił tisto svojo iniciativnost in tisti stvariteljski pogum, ki ga je odlikoval dozdaj pri vsem njegovem delovanju.

Vojni minister

Arm. general Peter Živković

Armadni general Peter Živković, vojni minister v novi vladi, nam je znana osebnost. Saj je vdaril svoj pečat eni najbolj važnih razdobjih naše zgodovine. Rodom iz Negotina, star komaj 56 let, spada med najbolj sposobne vojake naše vojske in si je stekel svoje največje laurike v balkanski vojni. Intimni prijatelj in svetovalec pokojnega kralja Aleksandra se je kmalu dvignil do najvišjih vojaških položajev: častni adjutant kraljev, po veljavi kraljeve garde. Po odstopu Koroščeve vla-

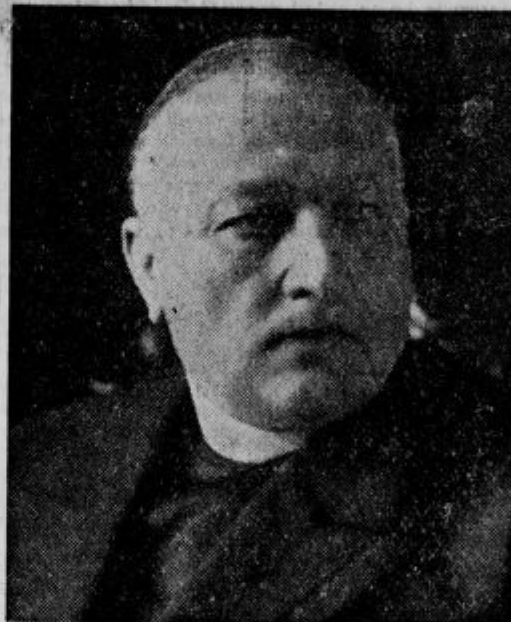

de 1929 je bil imenovan za predsednika nove vlade, ki je imela na podlagi spremembe ustave z dne 6. januarja 1929 diktatorska pooblastila. Ostal je na čelu vlade tudi potem, ko je bil s ponovno spremembo ustave ustanovljen parlamentarni režim oktobra 1931, ki je izvedel prve volitve v državno skupščino in je bil imenovan oziroma voljen tudi prvi jugoslovanski senat. Januarja 1931 je svojo vlado prenovil s tem, da je poveril notranje ministrstvo dr. Sreškiju, a je že aprila istega leta odstopil in mu je sledila vlada Voje Ma-

rinkovića. Od takrat se je general Živković umaknil iz aktivnega političnega sodelovanja ter se je posvetil organizaciji vojske, ki jo je spravil na višino, ki nam dela čast pred tujim svetom in je največje jamstvo za varnost naše države in našega ljudstva. Udeleževanja JNS stranke se general Živković ni udeležil, ker je zamaševal njegove podvige, ki so bili v kvar trdnosti naše državne skupnosti. Šele, ko je Jevtić skušal sestaviti vlado s širšim narodnim delovnim krogom, mu je svoje sposobnosti stavil na razpoložbo tudi general Živković kot vojni minister njegovega kabineta. S tem je general Živković zopet pokazal, da bo če biti povsod aktivno udeležen, kjer gre za pravilno konsolidacijo razmer v državi in da ne odreka svoje roke nikomur, ki mu je mar notranja utrjenost in zunanji ugled naše domovine. Pod njegovim vodstvom je vojska ostala izven političnih struk, ki so se zadnje čase uveljavljale, nad političnimi strukami, kot čuvar vešedržavne skupnosti. Razumljivo je, da je tudi pri sestavljanju sedanje vlade, ki je razširila obzorje in poklicala na delo moža, ki se zadnja leta niso mogli ali niso smeli udeleževati, general Živković igral veliko patriotično vlogo in pomagal, da se je ta preobrat na boljše tudi posrečil. Na čelu državne obrambe je ohranil naši vojski svoj dosežani blesk in ji bo dal brez dvoma še novih pobud iz zakladov svojega lastnega patriotizma, da bo nad političnim trenjem armada ostala varuh naše državne skupnosti.

Notranji minister

Dr. Anton Korošec

preizkušeni voditelj slovenskega naroda in politik mednarodnega imena je bil rojen 1872 v Biserjanah pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Z rajnim dr. Janez Evangelinom Krekom je bil kot predsednik Jugoslovanskega kluba na Dunaju voditelj vsenarodnega deklaracijskega gibanja za odcepitev od avstroogrške monarhije in združitev vseh Srbov, Slovencev in Hrvatov v jugoslovanski narodni državi. Po zlomu Avstrije je postal predsednik Narodnega Vijeća Srbov, Hrvatov in Slovencev v Zagrebu, dokler se ti deli niso združili z bivšo Srbijo v skupno jugoslovansko državo. V narodni državi je bil ponovno minister v različnih resorih, kjer je poleg državniskega čuta vedno razvijal tudi izredno velike upravne in organizatorske sposobnosti. Po usodnih dneh v skupščini, ko so padli strelji proti hrvaški opoziciji in je tekla kri v narodnem predstavnstvu — je notranja politična kriza v naši državi dosegla svoj vrhunec. V tem zgodovinskem trenutku je rajni kralj Aleksander poveril predsedstvo vlade dr. Korošcu, kot edinemu politiku, ki je užival zaupanje vseh narodnih plasti in ki edini je s svojo državniško modrostjo in izmirjenostjo mogel pomiriti bojne duhove. Njegovo vlado je potem izmenjal takozvani šestojanuarski režim, v katerem je spočetka sodeloval tudi dr. Korošec, ki je hotel svoje doprinese h konsolidaciji političnih razmer v državi, kakor je prvotno šestojanuarska politika bila mišljena. Pozneje pa se je pokazalo, da pričenjajo tudi v tem režimu prevladovati čisto enostranski in strankarski interesi, zlasti, ko je vsa oblast v državi prešla izključno v roke zloglasne JNS. Tedaj dr. Korošec že davno ni bil več v vladi, pač pa so naši domači slovenski politični nasprotniki pričeli iz čisto strankarskih vidikov silovito kampanjo proti dr. Korošcu in njegovim političnim prijateljem. Ker Pucelj-Kramer-Marušićeva skupina ni imela nikake zaslombe v narodu in se je tega tudi dobro zavedala, je segla po najhujšobnejšem terorju. Bleda zavist, nevoščljivost in strankarska strast malih ljudi omenjene politične skupine se tudi pred veličino dr. Korošca ni ustavila. Z intrigantsko in denunciantsko kampanjo in zlorabo svoje neomejene politične moči so uspehi, da je tudi državnik Korošec, največji borec in soustanovitelj Jugoslavije moral iti v konfinacijo kot protidržaven element. Dobre dve leti je trajal

mrak, ki ga je JNS razprostrla nad državo, označen z neprestanimi procesi in konfinacijami. Bil je čas, ko se dr. Koroščevega imena v tisku niti imenovati ni smelo, razven v zvezi z veleizdajniškimi poskomi.

Toda, ko so že vsi znaki govorili za to, da bo samopašva JNS oligarhija skoraj konec in so merodajne politične osebnosti v državi že navezovalle stike z dr. Korošcem v pregnanstvu, tedaj so odjeknili usodni strelji v Marseilleju in oropali državo priljubljenega vladarja. Vse je čutilo, da je v izrednem, težkem položaju, ki je v tem trenutku nastal za državo, navzočnost modrih, izkušenih in nesebičnih politikov pri vodstvu državnih poslov neobhodno potrebna. V polletni dr. Jevtićevi vladi, ki je že deloma likvidirala JNS, dr. Korošec še ni sodeloval, toda ko so zadnje državnozbornske volitve zlasti v Sloveniji pokazale, da so se ljudske mase, ki so nekoč stale za dr. Korošcem, ne le strnjeno ohranile, ampak se kljub vsem političnim spletkam še celo znatno pomnožile, tedaj je bilo jasno, da je samo dr. Korošec tisti, ki more polnovredno zastopati Slovence na najvišjem mestu državne uprave. Zaupanje, ki ga narod dr. Korošcu ni nikdar odrekel, to zaupanje mu je pri sedanji sestavi vlade izkazala tudi krona. Notranje ministrstvo, ki je brez dvoma v sedanjih razmerah najtežji in najdelikatnejši resor v celi vladi in ki ga dr. Korošec prevzema, ni le izraz velikega zaupanja, ki ga naš voditelj v celi državi uživa, ampak naj bi bilo tudi njemu samemu v osebno zadoščenje.

Finančni minister

Dr. Dušan Letica

Novi finančni minister Dušan Letica se je rodil l. 1879 v Glini in je dokončal svoje pravne študije v Zagrebu. Vstopil je takoj v državno službo, kjer so ga njegove sposobnosti takoj nesle hitro na zelo odgovorna mesta v finančni upravi. Še mlad je postal generalni ravnatelj direkcije neposrednih davkov, poleg tega pa predsednik važnih zasebnih gospodarskih ustanov kot »Zveze nabavljajnih zadrug državnih uslužbencev«. Znan je kot zelo bister in stvaren publicist, ki je pošiljal svoje članke v domače in inozemske gospodarske revije. V finančnem ministrstvu, kamor je bil hitro poklican, je zavzemal mesto pomočnika, ki ga pa je moral zapustiti, ko je prevzel finančno ministrstvo dr. Milorad Djordjević, ker ni odobral in ni maral podpirati njegove finančne politike. Ko je dr. Stojadinović postal finančni minister v Jevtićevi vladi, je nemudoma popravil storjeno mu krivico, odsvolil oba pomočnika in postavil Letico zopet kot svojo desno roko za edinega ministra-pomočnika v svojem ministrstvu. Dr. Letica je znana vsa finančna ideologija dr. Stojadinovića in ji je znal vlił tudi pravilno tehnično obliko. Ako ga je novi predsednik vlade pustil na tem važnem mestu, je to storil zato, ker ima vsa jamstva, da bo Letica kot minister v svojem resoru vestno izpolnjeval velik program gospodarskega preporoda države, ki si ga je stavila nova vlada.

Minister za promet

Dr. Mehmed Spaho

ki se je rodil l. 1883 v Sarajevu in je dovršil svoje študije na pravni fakulteti na Dunaju, je znan kot voditelj jugoslovanskih muslimanov. Kot tak je bil že večkrat minister, posebno v

gospodarskih resorih, tako minister za trgovino in industrijo, finančni minister, minister za gozdove in rudnike. Poleg tega je bil tudi tajnik TOI za Sarajevo. Z nastopom šestojanuarskega režima je na čelu svojih muslimanov odšel s politične pozornice in se je šele pri zadnjih volitvah s svojimi muslimani pojavil v državni politiki in sicer na listi dr. Mačka. Dr. Spaho uživa velik ugled kot pošten politik in kot sposoben gospodarski strokovnjak.

Minister za javna dela**Ing. Miloš Bobić**

Belgrad, 24. jun. m. Novi minister za javna dela Ing. Miloš Bobić je bil rojen 20. okt. 1886 kot sin pokojnega Stevana Bobića, načelnika glavnega državnega računovodstva in znanega in znanega radikalnega voditelja. Gimnazijo je obiskoval v Belgradu, visoko tehnično šolo pa v Karlsruheu. L. 1912 in 1913 se je udeležil balkanske vojne kot dobrovoljec. V svetovni vojni je bil rezervni inženjerski častnik in je bil za svojo hrabrost dvakrat odlikovan z zlato kolajno. Po končanih vojnah je bil od l. 1920—1923 ravnatelj delniške družbe Električnega strojnega podjetja. — V tem podjetju je bilo zbranih precejšnje število srbskih inženjerjev, ki so si stavili za svojo nalogo, da delajo za elektrifikacijo države. V l. 1923 je bil izvoljen za ravnatelja jugoslovanske električne delniške družbe Brown Boveri do svoje izvolitve za belgrajškega podžupana.

Socialni minister**Nikola Preka**

je rodom iz Nevesinja v Hercegovini, po poklicu trgovec in skoraj ves čas, odkar obstoja jugoslavija, narodni poslanec in sicer v Hrvatski seljaški stranki. Bil je že velikokrat minister in sicer najdalje minister za socialno politiko in narodno zdravje, večkrat minister brez portfelja tudi v poštojanuarskih vladah, a je slednjič, odkar se je začela pojavljati JNS in razvijati svoj teror po državi, potegnil nazaj s političnega polja v pričakovanju, da se bodo razmere v kratkem razčistile. V ministrstvu za socialno politiko se vrača kot znan resorni strokovnjak.

Trgovinski minister**Dr. Milan Vrbanić**

ravnatelj Hrvatske eskomptne banke, je tudi v novi vladi obdržal ministrstvo za trgovino in industrijo, ki ga je uspešno vodil že v vladi g. Bogoljuba Jevtića.

Poljedelski minister**Svetozar Stanković**

se je rodil v Obiličevu v Banatu in je študiral v Novem Sadu, političnik pa je dovršil v Budimpešti z inženjersko diplomom. Bil je pred šestojanuarskim režimom narodni poslanec in enkrat tudi za minister za agrarno reformo. Kot poljedelski minister, torej v tem resoru ni neznan osebnost.

Izjava novega predsednika vlade

Belgrad, 24. jun. AA. Predsednik ministrskega sveta in zunanji minister dr. Milan Stojadinović je dal agenciji AVALA tole izjavo:

Kriza vlade, povzročena z razvojem razmer v notranji politiki, se je srečno končala po najširši konsultaciji predstavnikov vseh političnih skupin s strani Nj. kr. Vis. kneza-naměstnika.

Nova vlada, ki je bila imenovana v znamenju pomirne duhov, je sestavljena ne le iz skupin, ki so se doslej nahajale v prejšnji vladi, temveč tudi iz skupin, ki so se doslej nahajale v opoziciji oziroma, ki so stale ob strani. Na ta način se je razširila osnova, da bi v čim večji meri dosegli harmonično zblizanje vseh konstruktivnih sil.

To je delovna vlada, ki računa na sodelovanje narodnega predstavnika.

Silovit vtis v Belgradu**Petek dogodkov**

Belgrad, 24. junija. m. Kakor je »Ponedeljski Slovenec«
je poročal, je po zaključeni konsultaciji pri knezu-naměstniku bil včeraj ob 6 popoldne poklican na dvor g. dr. Stojadinović, ki mu je pri tej priliki Nj. Vis. knez-naměstnik poveril mandat za sestavo nove vlade. Mandatar krone g. dr. Stojadinović je še eno prišel razgovore z osebnostmi, ki so prihajale v poštev za sodelovanje v novi vladi. Te razgovore je vodil pozno v noč.

Glavni obrisi sestave nove vlade so bili dočlenjeni že pri sročnih razgovorih. G. dr. Stojadinović je danes te razgovore rano nadaljeval. Ze okrog 8 so pričeli prihajati v njegovo vilo v Ulici Milovana Glišića na Topčiderskem brdu zastopniki posameznih političnih skupin in osebnosti, ki so se omenjale kot člani nove vlade. Tako so prišli v Stojadinovićevo vilo bivši minister Svetozar Stanković, Mirko Komnenović, Gjuro Janković, Nikola Preka, dr. Marko Kožulj ter dr. Mehmed Spaho.

Pred Stojadinovićevo vilo se je pri tej priliki nabralo veliko število domačih in tujih časnika-rov, ki so oblegali vse osebnosti, ki so hodile v Stojadinovićevo vilo in jim stavljali razna vprašanja. Tako so časniki postavili par vprašanj dr. Mehmedu Spahu ter ga vprašali, če je kaj novega. G. dr. Mehmed Spaho se je branil pred navalom časnika-rov ter se je samo izgovarjal, da za sedaj še ni nič novega ter da g. dr. Stojadinović nadaljuje s sestavljanjem nove vlade.

Takoj za Spahom je prišel v Stojadinovićevo vilo predsednik bivše samostojne demokratske stranke dr. Večeslav Vilder. Pri vходу v vilo so ga časniki vprašali, če bo kdo njegovih ljudi vstopil v Stojadinovićevo vilo. G. Vilder je odgovoril, da za sedaj še ne ter da se dela na čisto drugi stvari, k Stojadinoviću pa da je prišel na njegov poziv.

Ko je g. Vilder odhajal od Stojadinovića, je časniki izjavili na njihova vprašanja, da je dr. Stojadinović prijatelj in da on ni v tem trenutku nikakoli politična čimbenica. V šali je nadaljeval, da je bil pri dr. Stojadinoviću radi intervjuja. Časniki se niso zadovoljili ter so ga na-skočili z vprašanji, ali bo skoraj sestavljena vlada. Na to vprašanje je g. dr. Vilder odgovoril: »Mislil, da bo vse v najkrajšem času gotovo.«

Ob 10 je prišel na Topčiderski grič g. Aca Stojadinović, bivši predsednik bivše radikalne stranke, v spremstvu Komnenovića, Gjura Jankovića in Svetozarja Stankovića. Ko je g. Stojadinović zagledal celo goro časnika-rov, jih je začuden vprašal: »Kaj pa čakate tukaj? Vlada se menda sestavlja na drugem mestu.« Časniki so si sivolasni predsedniku bivaše radikalne stranke odzvali, da čakajo tukaj, ker mislijo, da je vse gotovo, naka je g. Stojadinović odgovoril: »Pa naj se le napravijo! Ob tej priliki je g. Stojadinović, kakor se je pozneje izvedelo, dal pri- stavek za vstop v novo vlado nekaterim članom bivše radikalne stranke.

Ob 11.45 je mandatar krone g. Stojadinović odšel iz svoje vile v spremstvu Aca Stojadinovića,

Pravosodni minister**Dr. Ljudevit Auer**

je bil član Jevtićevega kabineta in sicer kot minister za telesno vzgojo naroda.

Prosuetni minister**Dobriboje Stošević**

novi prosuetni minister je bil v finančnem ministristvu šef obvestilnega oddelka. Udeležstvoval se je in svoje sposobnosti pokazal kot izdajatelj in urednik »Godišnjaka kraljevine Jugoslavije«
in »La Revue Economique de Belgrade«.

Minister za rudnike**Ignjat Stelanović**

rojen 1888. v Ladjevu v rudniškem okraju je končal svoje pravne študije v Belgradu. Advokat po poklicu je bil izvoljen za poslanca demokratske stranke. Ko je zapustil advokaturu, je vstopil v državno službo in postal okrajni načelnik in tudi inspektor v notranjem ministristvu.

Minister za telesno vzgojo**Mirko Komnenović**

Belgrad, 24. jun. m. Komnenović je bil rojen 20. sept. 1870 v Ercegonovem. Trgovsko akademijo je dokončal v Mariboru. Svoje študije je spopolnjeval v Švici. Kot nepomirljiv sovražnik Avstrije je bil Komnenović že pred svetovno vojno v zelo tesnih stikih s tedanjimi političnimi in vojaškimi krogi v Srbiji. Radi tega je bil od avstrijskih oblasti zaprt. Zbežal je iz avtorov, prekoratil mejo ter se nato stavil na razpolago srbski vojski v Nišu. Ta ga je poslala v Rusijo, kjer je zbiral dobrovoljce. L. 1923 in 1926 je bil Komneović izvoljen za narodnega poslancu v okraju Boka Kotorska. Ves čas svojega javnega političnega udejstvovanja je bil pristaš bivše radikalne stranke.

Ministra brez portfelja**Dr. Šelkija Behmen**

ki je član Spahove muslimanske stranke in

Gjuro Janković

dolgoletni radikalni narodni poslanec in šef kabineta v več predstojanuarskih vladah, sta tudi znana delavca na političnem polju.

Veselje v Sloveniji

Ljubljana, 24. junija 1935.

Ko je sinoči prišla vest iz Belgrade, da je dobil dr. Stojadinović mandat za sestavo nove vlade, je šla kot sončni žarek čez vso Slovenijo, ker je slovenski narod instinktivno čutil, čeravno tega še ni z gotovostjo vedel, da je z imenom dr. Stojadinovića zvezano tudi ime slovenskega voditelja dr. Antona Korošca. Ze sinoči so do zgodnjih jutranjih ur prihajala telefonska vprašanja iz vsega podeželja ali pa so prihajali ljudje povpraševati, če je res, da se bliža konec mrkega JNS režima v Sloveniji in v državi.

Danes pa je sinočna domneva postala resnica. Po tolikih letih, ko slovenskemu narodu ni bilo dano, da bi bil svobodno zadihal in ko se je vsak njegov klic po pravici krivo tolmačil kot protidržaven, ko najširše ljudske plasti niti državotvorne biti niso smele v očeh režima, da je tako opravičeval svoj obstanek, je to bila vest, ki je spravila mesta in vasi naše lepše Slovenije v navdušeno razpoloženje. Neštivilno ljudi se je pripeljalo v Ljubljano, da se prepričajo o položaju. Slovensko ljudstvo, ki je nesebično, se je najbolj veselilo velikega zadoščenja, ki ga je dobil njegov voditelj dr. Anton Korošec za vse žalitve, ki jih je moral prenašati, veselo pa tudi, ker si je v svesti, da bo z visokega mesta državne uprave sedaj lahko uveljavil svoje

ustvarjajoče sile v prid njegove Slovenije in njegove države, ki jo je pomagal ustvarjati in graditi. Le težko se da popisati iskreno veselje, ki je ves dan vladalo v prestolnici in ki se je v mogočnih valih prelivalo iz Ljubljane v podeželska mesta, trge in vasi ter prodrl do večera gotovo že v najbolj oddaljene slovenske domove, kjer je narod šest let zvesto čakal vdan državi, svojemu voditelju in svojim pravicam. Še težje bo popisati čustva radosti in hvalečnosti, ki jih bo ta vest rodila v globinah src pri vseh tistih tihih in zvestih, ki so tiho trpeli in se bodo sedaj tiho veselili. Zdi se, kakor da polje nova sveža kri po naših dolinah in gorah, noseč s seboj svežost in zdravje. Da, zdravje v javnem življenju, ki ga sedaj že tako dolgo ni bilo.

Ko to pišemo, še vedno in neprestano pojejo telefoni, vprašanja sledijo vprašanjem. Še vedno prihajajo in odhajajo stari prijatelji, ki jih je dolgo čakanje le utrdilo v prepričanju, da ima vsaka laž svojo kazen, vsaka krivica svojega sodnika. Puštimo, da to veselje žubori po slovenski deželi, prosimo in svobodno, saj oznanja tudi veselje do dela, ki ga bo zbrano okrog svojega voditelja slovensko ljudstvo začelo s podvojenimi močmi, da zabriše zle brazde, ki so jih orala med njim zadnja leta.

Izjava dr. Mačka

Zagreb, 24. junija. b. Današnje »Novosti«
objavljajo Mačkovo izjavo, ki jo je dal dr. Maček na stanovanju dr. Dragoljuba Jovanovića tujim časnika-rom, predno je bila sedanja vlada sestavljena. V teku razgovorov so časniki dr. Mačku postavili razna vprašanja, na katera je odgovarjal.

»Kakšno je vaše stališče glede na razvoj notranjih razmer?«
Dr. Maček: »Moje stališče je razloženo v resoluciji Kmetke demokratske koalicije. To je popolnoma moje stališče. Kar je bila včeraj potreba, ni bilo treba drugega, nego parafrazirati resolucijo.«

»Kako bi se mogel razvijati položaj?«
Dr. Maček: »Tega ne vem.«
»Ali bi poslanci z vaše liste šli v skupščino v slučaju, da g. Stojadinović sestavi vlado?«

Dr. Maček: »Absolutno izključeno. V to skupščino ne gremo. Vzemite samo in glejte: kje more Mato Domović, ki je dobil 10.000 glasov, sedeti z Matićem, ki je dobil 315 glasov. Protikandidat Matice Antonić je dobil nad 11.000 glasov.«

»V mnogih političnih krogih v Belgradu se naglašja, da so težave v tem, da zahteva opozicija, da se sestavi nevtralna vlada, ki bi izvedla volitve in nato bi se pristopilo k reševanju notranjih problemov. Ali je mogoče, gospod predsednik, da se okrene in da se najprej napravi sporazum, nato pa, da bi se pristopilo k sestavi nevtralne vlade in izvedbi volitev, tako da bi nova skupščina imela izpeljati že dosežen sporazum med opozicijo in merodajnimi finiteltji?«

Dr. Maček: »More. Zakaj ne! Jaz sem za vsako pot, po kateri se pride do sporazuma. Osebnosti so irelevantne. Kdo bi mogel imeti več zaupanja v kako osebnost, kdo drugi manj, v nekatere pa sploh nobeno zaupanje.«

»Če bi prišlo do nevtralne vlade, ali bi izvršila tisto, kar vi zahtevate?«

Dr. Maček: »Pustimo to. Tisti, ki to morejo, že vedo za način.«

JUGOSLAVIJA SI JE OSVOJILA BALKANSKI POKAL

JUGOSLAVIJA : BOLGARIJA 3:3 (2:2)

Sofija, 24. jun. m. Tekma za prvenstvo balkanijade je pričela 10 minut pred 5 na igrišču Junaka ob navzočnosti 25.000 gledalcev. Prisostvovala je tudi kraljica Ivana. Dež, ki je padel ves dan, ni popustil niti za časa igre. Teren je bil zelo slab. Vse tekme na tej balkanijadi so se odigrale na blatnem terenu. Naši so bili v tej poslednji tekmi slabši kakor pri prvih dveh. Temu je vzrok utrujenost, težak teren in burno dukanje 25.000 glave publike, ki je bila vsa na strani domačih. Proti pričakovanju so bili danes najslabši oni naši igralci, ki so bili v prvih dveh igrah najboljši. V drugem polčasu je igra potekala enakovredno za oba tekmecka.

Ko je predsednik nogometne federacije g. Ivanov javil, da je peti bolgarski turnir končan in da je po doseženem rezultatu in po razmerju golov Jugoslavija prva in Bolgarija druga, je publika zelo godrnjala in zabavljala. Z neodločenim rezultatom pri tej zadnji tekmi so naši uspeli, da obdržijo pokal, ki so ga prvič pridobili lanskega leta v Atenah. Iz te balkanijade je izšla Jugoslavija kot prva, Bolgarija druga, Grčija je bila tretja in Rumunija zadnja. Naša reprezentanca je odpovala nocoj ob 8.28 iz Sofije v Belgrad.

JUGOSLAVIJA SE PRIHODNJE LETO NE UDELEŽI BALKANIJADE

Sofija, 24. junija. m. Coup-komite je na včerajšnji seji odločil, da bo prihodnja balkanijada v Bukaresti namesto v Belgradu, kjer bi se po pravilih morala vršiti. To je Rumunija dosegla s pomočjo Orkov, kajti glavni predsednik, ki je to odločil, je Grk. Naš delegat dr. Andrejevič je proti tej odločbi protestiral ter izjavil, da je Jugoslavija, ako ostane pri tem sklepu, ne bo udeležila prihodnje balkanijade. Končno odločitev o tem, ali se naši ne bodo udeležili balkanijade, bo padla na seji Jugoslovanske nogometne zveze.

ODLIKOVANI VODITELJI REPREZENTANC

Sofija, 24. junija. m. Na včerajšnjem banketu, ki ga je priredila sofijska občina v čast reprezentancam, je bolgarski kralj Boris odlikoval vodje vseh teh reprezentanc z redom sv. Aleksandra IV. stopnje. To odlikovanje je dobil tudi dr. Andrejevič, a zvezin kapetan Boško Simonović je bil odlikovan z redom za državljanske zasluge.

Zagreb. Vremenska napoved: Precej oblačno, toplo, ponekod bo morda grmenje.

Dunajska vremenska napoved. Brez sprememb. Še topleje. Krajevne nevihte.

mu čestitali ter ga prosili, da bi se z njimi slikal, češ: »Ze tako dolgo se niste slikali z nami.« G. dr. Korošec je ustregel njihovim prošnji ter se za trenutek ustavil, da so fotoreporterji lahko pripravili aparate.

Nato se je dr. Korošec takoj podal v notranje ministrstvo, kjer ga je v kabinetu tega ministrstva pričakoval dosedanj notranji minister g. Velja Popović ter mu pri tej priliki izročil posle notranjega ministrstva. G. dr. Korošec je nato sprejel pomočnika notranjega ministra Antića, načelnika za javno varnost Lazića in Ljubisavljevića ter šefa računovodstva Simića.

Tudi ostali ministri so po prisegi takoj odšli v svoje prostore ter so od dosedanjih ministrov prevzeli posla.

Potrebno pojasnilo

Kadarkoli se raznesejo vesti o morebitnih političnih spremembah, vsakokrat se pojavi v kavarni, gostilni, na ulici in zunaj na vasi nek poseben tip ljudi, ki iznenada in nepričakovano odkrivajo vsakemu, ki jih utegne poslušati — pa naj bo prilično ali neprilično —, da imajo čisto svojevrstna politična navdihnenja, za katera bi prav za prav bilo treba, da zanje zve vseljoni svet. Predvsem teh junakov ne boste nikdar videli pri stvarnem delu, pač pa so veliki samo v besedah. Oni vse vedo in sicer bolje vedo, kot kdorkoli; imajo zveze s tem in onim (vedno se imenujejo odlična imena), pravkar so konferirali s to in to merodajno politično osebnostjo, ki zopet črpa svoje informacije iz tega in takšnega vira. Vsi ti politični čvekači so izključno ljudje senzacije, brez ustaljenosti, brez smotrenega hotenja in tudi brez resne notranje volje in potrebe, da bi za stvar, ki jo navidez tako goreče na zunaj zastopajo, tudi kaj žrtvovali ali trpeli. Ob prvi burji, ki pride nanje, se poskrijejo kakor murni, pakirajo na tihem tudi s političnim nasprotnikom in se mu prodajajo z vso svojo osebno revščino. Kakor hitro pa veter malo drugače potegne, se takoj junaško potrkajo na prsi, naštevajo, kaj so vse doprinesli in žrtvovali za svojo »pravno politično linijo«, že se rinejo v prve vrste in sploh ni nikogar, ki bi bil tako doleden in značajan, kakor so vedno bili oni. Za dokaz vale najhujše kamenje na nasprotnika, ki si mu še včeraj hlapčevsko lizali pete, mojštri so v drznih kombinacijah, kako najradikalneje vse uničiti in zatreti, kar ni vedno bilo »naše«.

Priznajmo, da takih tipov tudi v naših vrstah ne manjka. Ti junaki širokih ust se največkrat niti ne zavedajo, koliko dobri stvari dejansko škodujejo. Kljub najžalostnejšim skušnjavam čestitane ne uvidijo, da je politični nasprotnik: nedosegljiv mojster v prisluskuvanju in da je njegova politična moč skoraj izključno zgrajena na mojštrsko razporedeni mreži ovaduhov in denunciantov, ki vsako nepremišljeno besedo še gorko servirajo dalje, primerno popoprano in garnirano. Bolni izrodki kavarniških in oštarijskih vleumov, trapaste zaletlosti kakega krajevne »voditelja« se potem umetno posplošijo kot strahotni in krvav, če le morejo protidržaven in veleizdajniški bav-bav.

Ako in kadar bomo prišli do soočločevanja pri javni upravi in na vodstvo državne politike, bomo prinesli s seboj delo in ne besede, bomo potrebovali tihih in molčečih delavcev in ne čvekačev, ki mislijo, da je politično delo v tem, da trošijo okrog sebe politične »senzacije« in daješ bedaste izjave. Zato vse naše resne ljudi opozarjamo, naj takim klepetuljam takoj z vsega potetka zavežejo jezik, sicer pa naj se jih izogibajo in poskrbe, da ne doblje vpogleda v nobeno stvarno delo. Kajti te vrste ljudi so stvarnemu delu le v balast in so zmožni, da s svojo gobezdavostjo in neumnostjo preprečijo vsako še tako dobro mišljeno akcijo.

Sprejem kardinala Hlonda

Belgrad, 24. junija. m. V zunanem ministristvu je izdan ceremonijal za sprejem papeževnega legata za evharistični kongres v Ljubljani, kardinala Hlonda. Za kardinala-legata in njegovo spremstvo je pripravljen salonski vagon. Odrejeno je tudi, da se razobesita papeževa in državna zastava. Kardinala bo ob prihodu v našo državo pozdravila tudi častna vojaška četa. Sprejemu bo pa prisostvoval kot zastopnik pravosodnega ministra načelnik katoliškega oddelka v tem ministristvu dr. Čičić. Zunanega ministra bo zastopal šef protokola Ika Novaković z višjim uradničtvom tega ministristva.

G. Eden v Rimu

London, 24. junija. b. Diplomatski urednik »Morningpost«
potrjuje vest, da bo Eden v Rimu poskušal preprečiti abesinsko-italijansko vojno. Če se to ne bi posrečilo, je računati s tem, da bo prišlo v začetku septembra do izbruha sovražnosti. V vladnih krogih držijo v strogi tajnosti predloge, ki jih je Eden stavil Italiji. Abesinija je morala dati Italiji razne gospodarske koncesije, dalje pravico do uporabe nekaterih studencev in pašnikov v pokrajini Ogadenski itd. Anglija bo storila vse, da Italija ne navalja na Abesinijo. Vest, da bi Velika Britanija bila pripravljena Italiji priznati protektorat nad Abesinijo, je neresnična.

Chiappe - pariški župan

Pariz, 24. jun. e. Danes je bil bivši policijski prefekt Pariza Jean Chiappe izvoljen za pariškega župana. Izvoljen je bil s 54 proti 29 glasovom. Chiappe je bil leta 1934 meseca februarja odstavljen kot policijski prefekt in sicer zaradi spora, ki ga je zaradi Staviskyjeve afera imel s takratnim ministristvom predsednikom Daladierom.

KUBANY-JEV MATE ČAJ

hrani ter krepi živce in mišice. Pospešuje prebavo, delo srca, regulira delovanje srca in ledvic. Kdaj ga redno pijte, se mu ni bati ne glitja ne revne. Dobi se v vseh lekarnah v originalnih zavojih po 15 ali 20 zavirov. Lekarna Mr. Milivoje Leustek, Ljubljana, Restleja e. 1, ako pošljete v naprej Din 15.—. Sportniki, turisti, lovci, nogometaši: pijte ga redno!

Ameriški Slovenci na evh. kongresu

Ljubljana, 24. junija.

Z nezmanjšano radostjo smo danes pozdravili drugo skupino ameriških Slovencev, ki so prišli na evharistični kongres v Ljubljano in po dolgih letih zopet obiskali domovino. Že pred dnevi, ko smo pozdravljali prvo skupino ameriških Slovencev, smo jim izrekli pristrčno dobrodošlico, prav tako pa smo pripravili današnji drugi skupini krasen sprejem. Na kolodvoru se je ob 1/2 na 9 zbralo zelo številno občinstvo. Godba »Zarja« je ob prihodu Američanov zaigrala radostno koračnico. Med navdušenim pozdravljanjem so naši dragi Američani izstopili. V tej skupini je bilo 37 potnikov, med temi je bilo 15 Hrvatov; 22 Slovencev je izstopilo na ljubljanskem kolodvoru. Ti ameriški Slovenci in Hrvati so prišli čez morje z ladjo »Champlain«, ki je last francoske družbe »Transatlantique«. Ta družba je tudi lastnica največje ladje »Normandie«, s katero je prišla prva skupina Slovencev na evharistični kongres.

Po prvih osebnih pozdravih na kolodvoru je nato uradno pozdravil v imenu g. bana in državnih oblasti došlo izseljenec ravnatelj izseljenskega urada g. Fink. V imenu mestne občine je pozdravil goste zastopnik g. župana dr. Miša. Za njim je pozdravil goste predsednik pripravljalnega odbora za evharistični kongres dr. Žitko, ki je izrazil veselje domovine, da sprejema verne sinove iz daljne Amerike, ki se bodo skupno z vsem narodom poklonili sv. Evharistiji in bili deležni skupnega narodnega veselja. Ameriški Slovenci nam morejo biti v marsičem zgled, ker so ostali zvesti svojemu narodu, zvesti pa so ostali tudi katoliški veri, kar ravno dokazuje njihova udeležba na evharističnem kongresu. V imenu Rafaelove družbe

je pozdravil ameriške Slovence župnik p. Zakrajšek, ki je naglašal, da sprejema domovino svoje rodne sinove tako, kakor sprejema mati, obenem pa je povabil vse izseljenke na izseljenski kongres, ki bo 1. julija v Ljubljani. V imenu narodnega izseljenskega odbora je pozdravil ameriške Slovence g. Kravos. V duhovitem govoru je odgovoril edini duhovnik v tej skupini ameriških Slovencev, župnik gosp. Aleksander Urnank iz Chicaga. Naglašal je, da so ameriški Slovenci na poti v domovino, pripravili cel sod solz, da jih potujejo od radosti pri svidenju v domovino, toda ameriški Slovenci so se na meji ustrašili finančarjev. Vendar pa se ameriški Slovenci tudi danes pri tem krasnem sprejemu ne morejo razjokati, temveč le veseliti se krasnega sprejema. V Ameriki ljubijo Slovenci najbolj pesem »Domovina ljubi kraj...« Ameriški Slovenci se bodo v stari domovini navžili duhovnih dobrot, ki jih jim bo dal evharistični kongres, in pa telesnih, ki jih bo dalo to ljubo sonce, sijajoče nad slovensko zemljo. Po tem govoru so se navzočnim zalesketale solze v oči.

Ameriške Slovence so poleg navedenih govornikov sprejeli na kolodvoru tudi drugi zastopniki, tako g. Marinček v imenu Delavske zbornice in direktor dr. J. Bohinjec v imenu OUZD. Prišlo ameriške Slovence je vodil g. Leo Zakrajšek iz Chicaga, brat župnika p. Kazimirja Zakrajška. Njemu je ga. Sirčeva iz Ljubljane izročila velik in krasen šopek slovenskih nageljev. Amer. Slovence je podjetje »French Line«, največja francoska paroplovna družba, pogostilo v hotelu »Miklič«. Druge ameriške sorojake na domačih tleh toplo pozdravljamo kot prve med prvimi gosti našega evharističnega kongresa in kot zveste sinove domovine in naše vere!

Vaja 500 pevcev na Stadionu

Resnično: slovenska ljubezen do Evharističnega Kralja ni puhla beseda; življenje je, pravo življenje, ki se ne straši žrtve in je veselo, čeprav bi ga tlačilo sto in sto težav. To so dokazali naši vrli pevci, so dokazale naše odlične pevke to nedeljo na Stadionu. Nad 500 se jih je zbralo h glavni vaji za petje, ki ga bodo izvajali med slovesno sv. mašo papeževnega legata v nedeljo, 30. junija dopoldne. Prišli so z vseh strani, z vozovi in kolesi, pes in z vlaki, prišli veselih obrazov in pojočih src, da jih je moral sam Bog biti vesel.

Ob treh popoldne se je ves impozantni zbor fotografiral. Nato pa so se razvrstili pevci in pevke na stadionski brežini na evangelijski strani glavnega oltarja in že je njihovo živahnost široka kretanja dirigenta stolnega dekana dr. Kimovca spreminila v ubrano resnost. Mogočno so zadoneli akordi himne »Ti si Peter«. Več tisoč ljubljancov in okoličanov, ki so se pa v velikanskem prostoru kar izgubljali, je prisluhnilo, se čudilo izvežbanosti zbora, pa prav tako akustičnosti stadionskega prostora. Kamorkoli si stopil v Stadionu, povsod si vse slišal, da so ljudje kar rekali: čemu tu treba zvočnikov!

Pri skoro dve uri trajajoči vaji so pevci odpele celotni program za slovesno mašo, pa nadeli

še kongresno himno in himno »Povsod Boga«. Poslednjo so pomagali peti tudi oni, ki jih je prignala v Stadion i radovednost i želja, da bi bilo za kongres vse kar najlepše. Vaja je potrdila vsa pričakovanja in bila že kar veličasten uvod v kongresne praznike.

Pevci, pevke! Ohranite to dobro voljo in tega duha požrtvovalnosti prav do kraja kongresa in še čez! Velikansko nalogo boste izvršili in na prav posebno učinkovit način evharističnega Kralja počastili.

Veličastna manifestacija na Rožniku

Vič, 24. junija.

Včeraj zvečer je bilo na Rožniku toliko vernikov, kakor dosedaj govorijo še nikoli. Za viško faro je bil blagoslovljen evharistični križ.

Ob 8 se je pričela pomikati procesija s prižganimi svečami od kapelice pri Čadu. V procesiji so bili močno zastopani tudi možje in fantje vsi s svečami. Po prihodu na vrh je viški župnik p. Teodor Tavčar križ blagoslovil in imel kratek in pomemben nagovor, potem pa so se vršile pete

daj se pričena resnobnost življenja.

»Najlepši dan v življenju!« Tako pravimo. Ali s to svojo formaliteto ne ovekovečujemo izdajstva s poljubom? Koliko otrok v resnici prejme Kristusa! A njih obhajilo je čisto le znamenje, da hočejo sedaj Kristusu obrniti hrbet.

Res je pa tudi, da izvoljene duše na ta dan sklenejo s samotnim Bogom sveto zavezo. Koliko duhovskih poklicev je vzkliko pod soncem milosti prvega sv. obhajila. Kako rada se je spominjala Terezija Deteta Jezusa »prvega sladkega poljuba«. Pri njej, kakor pri večini srednje razvitih ljudi, ta poljub ni bil Judežev poljub, marveč začetek zaveze, ki se ni nikdar razdrlo. »Najino srečanje se ni moglo več imenovati navaden pogled iz oči v oči, marveč popolna duhovna spojitve in združenje. Nisva bila več dva. Terezija je izginila, kakor iz gine kapljica vode v brezbrezjem morju. Ostal je le Jezus...«

Zopet pa bo treba priznati, da je celo v katoliških deželah pravih kristjanov, ki so doumeli skrivnost sv. Evharistije do dna, le peščica v primeri z ogromno množico mlačnežev. Kdo pa so neki ti pobožni, v molitev zatopljeni ljudje, ki hodijo vsak dan k sv. maši, čeprav jih brezbržni svet še tako po strani gleda? Nekaj starih ženic in nadležnih starežev, to je vse. A Bog vidi, zakaj imajo ti ljudje tako čudne navade, ki nas kar bodejo v oči! Slabi kristjani si še pokleknejo ne upajo poleg njih, pravi kristjani pa bi radi za njimi skrili svojo revščino. — To so edino pravi, srčni prijatelji Kristusa. Kadar vidim, kako upirajo svoje oči v drobno hostijo, kar ostrimim. Te njih oči se mi zde kot oči centurionov, ki zro skozi vsa stoletja. V njih ponižni molitvi vidim podobo Kananejke, ki je padla na kolena pred Zveličarjem. Ko hite v cerkev k zgodnji maši, se spominam na Caheja, ki je radostno pohitel h Kristusu. V njih zamaženih, goreči pobožnosti slutim žar ljubezni, ki je v njem zgorevala Marija Magdalena.

Sleheri! dan prihajajo isti ljudje k sv. maši. Vsako jutro vidiš v cerkvi isto peščico plahih duš, ki jih svet prezira. Včasih se porazgube. A vendar

ALBUS terpentinovo milo
za vse dni - in za vse perilo.

Dve slovesnosti v Celju

Mladina evharističnemu Kralju - Blagoslov Poselskega doma

Celje, dne 24. junija.

Ko si stopil v nedeljo popoldne v dvorano Slomškovega doma, te je prešinilo čustvo majskega jutra. Saj je bila vsa dvorana v vencih in cvetju. Nad odrom pa se je vil napis: Slava evharističnemu Kralju. Mladina, ki obiskuje šolo pri šolskih sestrah, je priredila lepo in pristrčno slovesnost, da se že v Celju pokloni evharističnemu Kralju.

Program je obsegal tri dele. 1. Pozdrav in zahvala vsem dobrotnikom, zlasti ge. tovarnarja Kneza, ge. Ropasovi in ge. Kuperjevi, ki so deklarirali za evharistični kongres oskrbele globoko umetniško zamišljen praporček in svetlo modre oblečke z belimi ovratniki. Višek te točke je bil, ko so v prelesto luč prinesli ljubko zastavico, ki jo je učenka Jelica Žuza pozdravila s p. Krizostomovo pesmijo »Naš prapor«.

Drugi del je bil marijanski, saj pridemo le po Mariji k Jezusu. Na eporedu so bile zborne deklaracije in pevske točke.

Tretji del je bil čisto evharističen. Na visoki gori se je dvigala stajano razsvetljena monštranca. K njej so se po beli cesti spenjale belo oblečene deklice. Nekatero so ji bile že čisto blizu. Navdušena deklaracija, ki je pokazala vso sliko, je izzvenela iz nedolžnega dekliškega grla. Pač je človek ta trenutek zaželel biti uvrščen med one, ki se s toliko ljubeznijo bližajo sv. Evharistiji.

A za razmišljanje ni bilo časa. Že so pripravljale na oder belo oblečene deklice. Rajale so in pele in vprizorile igrokaz: Sv. Pashal Bajlonski, zaščitnik evharističnih kongresov. Nad vse pristrčno je bilo, ko so navdušeni mladi igralci in igralke priklicali iz nebes svojega prijatelja sv. Pashala. Na ozaljšanih nosilih so ga prinesli na oder in med prepevanjem evharistične himne odnesli na ljubljanski evharistični kongres.

Skoraj istočasno je bila v sosednji hiši v Vodnikovih ulici druga lepa in pristrčna slovesnost. Obširno smo že poročali v »Slovenec«, da se je celjski Poseleki zvezi posrečilo priti do lastnega doma. Ko so bile izvršene vse potrebne adaptacije v pritličju, je bilo sklenjeno, da bo blagoslovitev novega doma. To se je zgodilo v nedeljo popoldne s skromno, a zato tembolj pristrčno slovesnostjo.

Članice in njihovi prijatelji so popolnoma napolnili prostor v pritličju. Zbor služkinj je pod vodstvom ge. Mikelnove zapel uvodno pesem, nato je pa mala Mirjam Debeljakova pozdravila g. prof. Kovačiča, ki je takoj nato blagoslovil novi dom. Sledila je slovesna posvetitev novega doma presv. Srcu Jezusovemu. G. prof. P. Kovačič je imel ob tej priliki slavnosti primeren govor, v katerem je izrazil željo, naj bi novi dom vedno sprejemal lačne, žejne, in trudne popotnice, ker le tako bo popolnoma služil svojemu namenu. Nad njim naj pa čuje presv. Srce Jezusovo, kateremu smo ga izročili v varstvo. Ob koncu posvetitve so vsi navzoči stali zapeli himno »Povsod Boga«. Sledil je kratek koncertni program. Zbor služkinj je pod vodstvom ge. Mikelnove odpel nekaj pristrčnih pesmic. Predsednica Poselske zveze gđ. Terezija Škrbecva se je nato zahvalila vsem, ki so pripomogli, da so dobile služkinje svoj dom, članice pa prošle, naj vlada med njimi vedno sloja in prijateljstvo. Končno je pozdravil navzoče še predsednik Jugoslov. strokovne zveze v Celju g. Krajnc.

Kranj

Tudi otroci Marijinega vrtca v Kranju se prav lepo pripravljajo na evh. kongres. To so pokazali v nedeljo, 23. jun. popoldne. Slovesno je bil blagoslovljen njihov novi prapor, s katerim poidejo na kongres. Nato je bila prav dobro uspeša evharistična akademija na prostem. Lepim deklaracijam, govoru in petju sta sledili igrice »Sv. Tarcizij« in »Sv. Pashal«. Nadvse pristrčni sta bili zadnji točki. Deklice iz otroškega vrtca so izvajale simbolične vaje ob spremljevanju evh. pesmi. Nastop deklic iz Marijinega vrtca v venci, v katere je bil vpleten kot evharističen simbol zlat pšenični klas, je zaključil to lepo prireditve. Otroci so zelo resno vzeli svojo nalogo in videlo se je, da so se poglabili v svoje vloge. Naj ljubezen naših najmlajših do presv. Evharistije vzbudi tudi v nas tako iskreno hrepenenje po evharističnem Kralju, da bomo šli s pripravljenimi srei na kongres, ki naj res prenovi in posveti vse naše življenje.

V nedeljo so na cerkveni misi pri sv. Petru v Ljubljani slovesno odkrili spominsko ploščo pokojnemu trnovskemu župniku in zgodovinarju Ivanu Vrhovniku

litanije na prostem, ker je bila cerkev za množico ljudi, cenjeno na 4000, premajhna. S himno Povsod Boga in pesmijo Kraljevo znamenje križ stoji je bila ta verska slavnost zaključena. Križ je

električno razsvetljen. Prostovoljnemu delu mož in fantov, ki so imeli s postavitvijo križa po svojem dnevnem delu še mnogo truda pozno v noč, pa vsa čast in priznanje.

François Mauriac:

Skrivnost velikega četrtka

Prvo obhajilo in sv. popotnica

»Kako naj popišem najlepši dan svojega življenja? Kako naj izrazim svojo radost, ko sem se prebudila ob zori! In potem, kako spoštljivo, kako nežno smo se poljubile z vzgojiteljico in starejšimi tovarišicami! Kako prekrasno je bilo v oblačilnici! Bila je polna snežink, ki so naju eno za drugo odele v svojo snežno belino...«

Sv. Terezija Deteta Jezusa.

»Gospod, ne bom te zrl več s telesnimi očmi...« (Sv. Janez sv. Križa na smrtni postelji, ko so mu prinesli zadnjo popotnico.)

Kdo naj spreumeje zakrknjenost in natančnost današnjega človeka? Kako osamljen je Kristus v zakramentu ljubezni! Kako brezmejna je zaslepljenost modernega človeka glede te skrivnosti! To moramo najlaže presoditi, če pomislimo, kako pojmujejo (vsa) na Francoskem) skrivnost sv. Evharistije in kaj gledajo v prvem sv. obhajilu.

Resda, da je še mnogo ljudi, ki so do srca ganjeni, ko vidijo na dan skupnega sv. obhajila, kako se pomikajo po ulicah cele vrste drobenih, belo oblečenih nevest in praznično nalikanih dečkov, ki se ne morejo privaditi prvemu svojemu modnemu ovratniku. A kljub vsemu temu lahko približemo tudi to dejstvo: za mnogotere družine, zlasti delavske, prvo sv. obhajilo ni nikak dogodek, ki bi kaj pomenil za njih duhovno življenje, marveč z njim je navadno vse pri kraju. Kajti prvo obhajilo smatrajo za nekako spričevalo, da je deček ali deklica odsedaj odrasla Cerkev in duhovniku, češ, se-

radi njene neizbežnosti ter skrivnostnosti oblikuje svoj večnostni obraz. Nje veličina in veličastvo se je javilo tudi brezvercem in nekrstjanom. Koliko bogastva so črpali iz premišljevanja, razglabljanja nje bistva in zmislila veliki duhovi starožitnega sveta, in celo moderni, kakor Montaigne, Goethe, Proust in drugi? Toda vsem tem mislecem ožarja bežno življenje in puhlo človečnost blede, mračni soji smrti. Z mislijo na smrt so si ti veliki duha bogatili in gradili svoje spoznanje o človeku. Se tik pred uro, ko začne kositi Smrt svoje žrtve, so ti ljudje v vsej naglici še izvabili nekaj skrivnosti iz nje.

Mi pa, ki smo krenili proti vratom, katera se odpirajo v neslutna nebesa obzorja, se v svojem koprnenju zaziramo v vse nekaj drugega, kakor se nejasna spoznanja v siju smrti. Mi upiramo svoje oči na višjo siho, prapočelo, ki v nje jarkem žaru gledamo svet in njega zmisel. Jalova, da, celo strašna bi bila za nas misel na smrt, ko bi hoteli z njo le razglabljeti psihološka vprašanja in si izbrati svojo življenjsko pot: stoletni pokoj ali pa hedonistično mrzlično uživanje. — Toda mi, ki imamo živo vero, gledamo na to vse drugače. Ko prestopimo strahotni prag posmrtnosti, uzmemo zabrisano, a vzvišeno podobo »črkerke Nadiče«, kakor imenuje Peguy drugo izmed treh čednosti. Kakor mlada mučenice, ki so iztrgale rabiljem sv. Rešnje Telo, tako pritiska ta »Nadica« z nežnimi ročicami na svoje pri kelih, kjer je za nas pripravljena poslednja hostija.

Takšno zatočišče nam je pripravila večna Ljubezen na veliki četrtki. Toda nikar ne mislimo, da je to le gostišče, kjer je miza že pogrnjena in kjer nas Bog že pričakuje in hoče ostati pri nas, čeprav je že kesno! To je vse res. O tem ni dvoma. To tolažljivo dejstvo morajo imeti pred očmi ljudje plahoga, strtega srca. Jacques Riviere pravi nekje: »To je prav tako kakor če kdo vsepovsod išče in se ozira naokrog, pa ne more najti, kar mu kažeš. Tedaj ga moraš potrepjati po ramenu in mu dopovedati: 'Glej vendar! Tu je, čisto blizu! Vidiš!'«

(Nadaljevanje sledi.)

Pravici je zadoščeno ...

Viktor Juhant je plačal svojo krivdo

Maribor, 24. junija.

Danes zjutraj ob 6 je tenko zapel najmanjši zvon v stolpu frančiškanske bazilike. Naznanjal je mestu, da se v tem trenutku posavlja od sveta beden človek, katerega je pravica zaradi njegovih del obsodila na najhujšo kazen — na smrt na vešalih. Viktor Juhant je poplačal svoj dolg, katerega si je nakopal na vest, ko je umoril zaradi borih 150 Din Stanka Hacinca.

Poslednja noč

je Juhant preživel mirno in zbrano. Opoldne ni hotel posebnega obeda, ker je jedel že poprej, predno so mu obsodbo razglasili. Le kosček kruha je pojedel in popil četrtinko vina. Pri obisku spovednika p. Kasijana je kazal veliko kesanje in spokornost ter se je lepo pripravil na smrt. Potem mu je popoldan minil v razgovoru z zagovornikom dr. Bergetom in jetniškim duhovnikom p. Kasijanom. Prišel je tudi ravnatelj jetnišnice Hohnjec ter mu napisal pismo na mater. Ob 16 so pripeljali rakev, ob 18 pa začeli kopati pod oknom njegove celice jamo za vsilice. Ob 20 je večerjal golaž z rižem in pivo, kasneje pa si je zaželel še klobaso, od katere pa je polovico pustil, rekoč: »Nesite jo kolegi Budjic — s katerim je bil zadnje čase skupaj zaprt. Ponoči mu je prinesel paznik še črno kavo. Ob pol 1 ponoči je zaspal, a so ga

zbudili šele ob pol petih, ko je prišel zopet duhovnik ter mu prinesel poslednjo popotnico. Zjutrkval je čaj s citrono ter nato v molitvah z duhovnikom pričakoval usodne ure.

Pravici je zadoščeno ...

Pred šesto se je zbralo pred vodom v jetnišnico do sto ljudi, ki pa niso dobili vstopa. Pazniki so spustili skozi vrata le senatnega sodnika Kolška, drž. pravda dr. Hohnjca, zdravnika dr. Zorjana, zapisnikarja Cvirna ter nekaj orožnikov in policijskih uslužbencev. Takoj so se zopet vrata zaprla. Točno ob šestih so pripeljali Juhanta iz njegove celice na dvorišče. Imel je roke zvezane na hrbtu, vodila sta ga dva paznika, pred njim je šel spovednik, spredaj in zadaj pa orožniki. Eskorto je vodil poveljnik paznikov Sand, ki je naznanil prihod obsojenca. Sodnik je pristopil, vprašal obsojenca, ali ima še kako željo. Juhant pa je pokleknil ter prosil spokorno za odpustanje za vse, kar je slabega v življenju napravil. Se enkrat je poljubil križ, nato pa mirno odšel pod vsilice. V štirih minutah je po izjavi zdravnika nastopila smrt. Krvnik je slekli rokavice, jih vrgel pod obsejena, mrmraje običajne besede, da ni kriv njegove smrti, nato pa stopil pred sodnika ter rekel: »Pravici je zadoščeno ...«

Cez pol ure so sneli truplo pokojnega Juhanta z vešal ter ga položili v rakev. Dopoldne so ga pokopali na pobeškem pokopališču.

Pri zaprtju, motnjah v prebavi

vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec

naravne FRANZ JOSEF grenčice.

Registrirano od Min. soc. pol. in nar. zdr. S. br. 15.485 od 25. V. 1935.

Opozorila udeležencem evh. kongresa

— Udeleženci evharističnega kongresa se opozarjajo, da se morejo z mladinskimi vlaki v soboto zjutraj voziti edino le otroci in njihovi spremljevalci. Drugi udeleženci naj potujejo z rednimi oziroma posebnimi vlaki.

Veliki evharistični koncert Pevske zveze ne bo na Kongresnem trgu, ampak na prostoru bivšega »Knežjega dvorca« (pred Križankami). Dohod s Kongresnega trga, Gradišča in Emonske ceste. — Vstopnice za veliki koncert so v predprodaji v unijski trafiki in v trafiki na Dunajski cesti 17. Pevcem sporočamo: Če ne bodo dobili od odbora Pevske zveze nobenega obvestila, naj pred odhodom vprašajo pri železniških blagajnah, kakšen popust nam je dovoljen in se po tem ravnaajo. — Odbor P. Z.

Skupna prenočišča za lavantince: Stanovanjski odtsek je definitivno določil skupna prenočišča za lavantince kakor sledi: Ženske velesjejem in dekliška mešč. šola v Spodnji Šiški, Gasilska cesta 17, moški pa v Obrtni šoli v Askerčevi ulici. Prosimo p. n. gg. župnike, da o tem obvestijo udeležence in tam, kjer niso ta stanovanja vpisana, ista vpišejo. To lahko storijo tudi udeleženci sami. Če pa kljub temu kdo ne bo vedel, kam naj bi šel, se naj zgleda na velesjejmu.

Prehrana lavantincev: Velesjejska restavracija je za čas kongresa otvorena in določena za lavantince. Vsi, ki ste prehrano prijavili v Ljubljano, boste prejeli posebne nakaznice. Ostali se lahko prijavljate tudi direktno na lastnika velesjejske restavracije, katerega naslov je: Fr. Rozman, restavrtar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 85. Vsem, ki se bodo šele v Ljubljani odločili za prehrano, svetujemo, da naj se prijavijo takoj, ko pridejo, v velesjejski restavraciji.

— Vozniki, ki pripeljejo z Dolenskega udeležence kongresa, se opozarjajo, da smejo voziti čez most do gostilne Pengov, kjer je prostora za 50 voz.

— Akademkinje in ženske akademsko izobraževalce: Udeležimo se pontifikalne maše v Križankah, 29. junija ob 7 in našega stanovskega zbora v Uršulinskem samostanu, 29. junija ob 10. Katera želi dobiti za čas kongresa stanovanje v Uršulinskem samostanu, naj to takoj sporoče na naslov: M. Krizostoma, Uršulinski samostan, Ljubljana.

Koledar

Torek, 25. junija. Viljem, opat; Henrik, škof.

Novi grobovi

† V Mostah pri Ljubljani je umrla ga. Nežka Dovjak roj. Jerič, vdova strokovnika drž. železnice. Pogreb bo v sredo ob 5 popoldne. Naj v miru počiva! Zahajajoč naše iskreno sožalje!

Osebnosti

— Pred sodno komisijo apelacijskega sodišča v Ljubljani sta napravila sodniški izpit gg. Polc Josip in Jerab Bogdan, sodn. pripravnik pri celjskem okrožnem sodišču. Čestitamo!

— Diplomirana sta bila z odličnim uspehom na slikarski akademiji v Zagrebu gg. B. A. R. Remec, hči gimnazijskega ravnatelja v Kruševcu, ter g. Gabrijel Stupica iz Ljubljane. Čestitamo!

— Diplomirani so bili na juridični fakulteti ljubljanske univerze: Kuri Joža iz Rateč, Melihar Danica iz Ljubljane in Šorli Joža iz Kranja. Čestitamo!

Ostale vesti

— Kamniški avtobus (Peregrin) vozi v petek 23. junija zvečer iz Ljubljane v Kamnik. Toliko v naznanilo tistim, ki se hočejo udeležiti koncerta »Mesijca«. Koncert se prične točno ob 9 in se konča ob pol 11.

— Evharistični križ so postavili na Lipoglavu in na Panchu.

— XVII. mednarodni kongres profesorjev srednjih šol se bo vršil od 10. do 17. avgusta t. l. v Oxfordu. Stroški za 7 dni kongresa (stanovanje, zajutrki, kosila, večerje, sprejmi, izleti in banketi) znašajo 6 funtov in 6 šilingov. Kdor se želi udeležiti kongresa, naj se javi na naslov šel pred 1. julijem Mr. Gordonu Wilson, 29, Gordon Square, London W. C. 1. Če si želi kdo po kongresu ogledati Anglijo, naj se javi na agencijo: The Way ferners Travel Agency 33, Gordon Square, London W. C. 1. Udeležbo pa je sporočiti tudi glavni upravi Jug. prof. društva do 27. t. m.

poljubno ljubljansko gimnazijo. Novim prosilcem pa, ki bi se želeli, da jih zavod prijavi tudi k sprejemnemu izpitu, sporočamo, da jih je mogoče prijaviti samo še na klasični gimnaziji, kjer se vrši sprejemni izpit 1. julija, lahko pa se po prestatnem izpitu vpišejo tudi na realno gimnazijo. Leti naj se vsaj do 27. t. m. obrnejo na vodstvo sal. zavoda Rakovnik (Ljubljana); prošnji je priložiti krstni list, šolski izkaz in 5 Din kolek za prijavo k izpitu.

— Kr. banska uprava dravske banovine razpisuje službo zdravnika združene zdravstvene občine Ribnica na Pohorju (okraj dravogradski) s plačo zdravnika uradniškega pripravnika za VIII. pol. skupino. Prosilci morajo imeti poleg ostalih pogojev za sprejem v banovinsko službo še vsaj šest mesecev bolnične prakse iz porodništva in ginekologije. Prošnje se naj vložijo pri kr. banski upravi do 10. julija 1935.

— Za avtomobilski izlet v Benetke 28.—30. junija je danes zadnji dan prijave. Izletniki si lahko ogledajo Tizianovo razstavo. Cena izleta 755 Din. Putnik, Ljubljana.

— Za evharistični kongres je izdala Družba sv. Mohorja Naš kruh, evharistično izpoved inteligence, zbirko govorov na akademskem evharističnem tečaju. Druga knjiga pa je izbor iz premišljevanj o presvetem Rešnjem Telesu bl. Petra Julija Ey-marda. Obe knjigi sta zelo aktualni.

— Vsaka dama ima ugodno priliko kupiti do 15. julija slavniki z 20% popusta. Salon Anita, Ljubljana, Krekov trg 10.

Moste pri Ljubljani

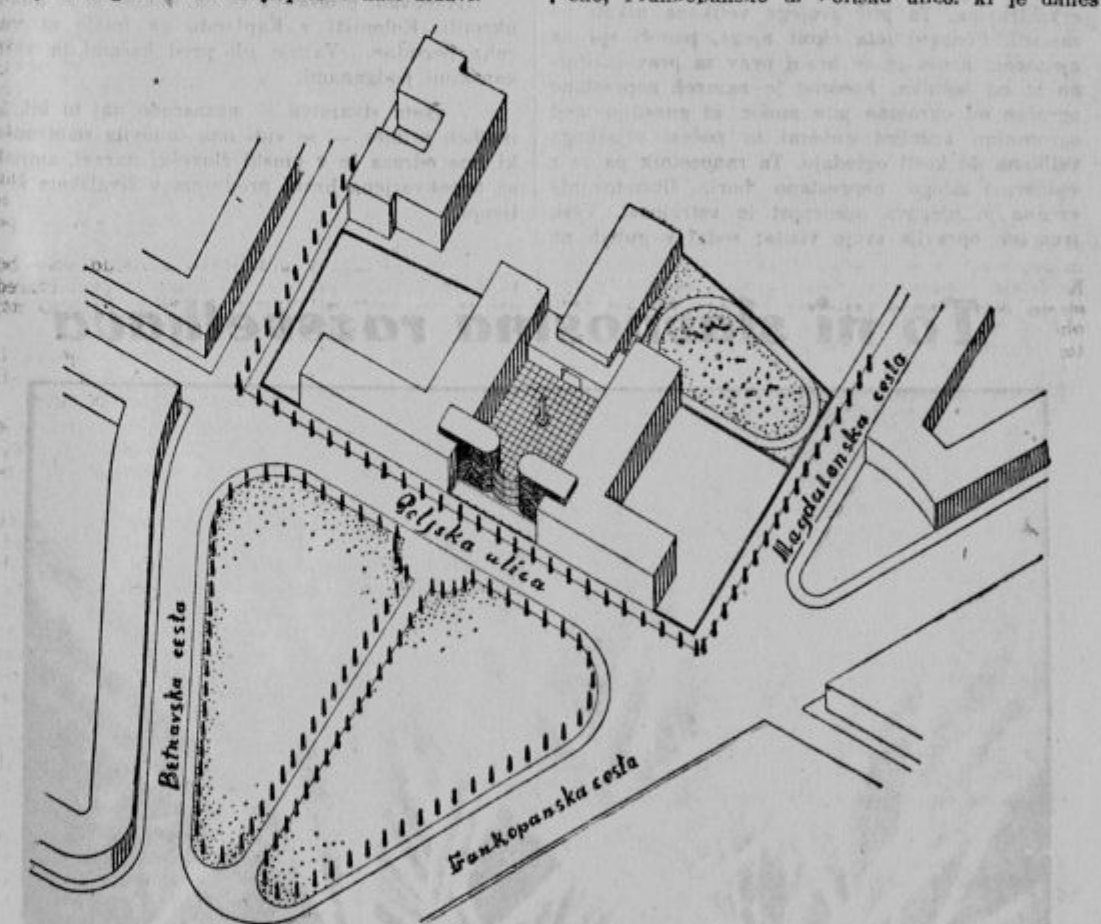
Tistim, ki so dali svoja stanovanja na razpolago stanovanjskemu odtoku za kongres, sporočamo, da je glavni pripravljalni odbor v Ljubljani sam dobil toliko stanovanj, da prenočišča v Mostah — ne skupnih, ne posameznih — ne bo zasedel. Vsem, ki so svoja stanovanja odstopili, izražajo krajevni pripravljalni odbor tem potom iskreno

Šola kralja Aleksandra v Mariboru

Najmodernejša in najlepša šola v državi

Maribor, 24. junija.

Sedaj, ko je mestna občina sprejela pogoje za 7 milijonsko posojilo pri Pokojninskem zavodu ter je posebna komisija odobrila načrte inž. arh. Černigoja za novo šolsko zgradbo v magdalenskem predmestju, so odpadli zadnji zadržki takojšnjega pričetka zgradbe, ki bo letos edino večje javno delo v Mariboru in s katero se bo končno rešilo eno najbolj perečih vprašanj občinskega prebivalstva. Kakor je iz navedenih načrtov razvidno, bo novo šolsko poslopje eno največjih, najmodernejših in gotovo tudi najlepših v naši državi.

Za sodobno šolo je stavbišče, ležeče med Betnavsko, Poljsko, Magdalensko ulico razmeroma majhno ter je njegova oblika nepravilna. Zaradi tega je imel projektant težko nalogo: doseči najugodnejšo lego obeh šolskih traktov, da bodo šolski prostori odgovarjali vsem zahtevam, ter doseči z danimi sredstvi grupacije mas monumentalne efekte. Obe vprašanji je projektant inž. Černigoj rešil izredno posrečeno. Projekt predvideva za vsako šolo ločeno, obsežno in pregledno šolsko dvorišče pravilne oblike ter letno telovadišče. Posamezni razredi se nahajajo v posebnih traktih ter je na ta način dosežena povsem jasna organizacija tlora in popolna enakovrednost razredov. Trakti z razredi so orientirani v smeri sever-jug, da ležijo razredi na vzhod, ozir. na zapad. Pri danem stavbišču je bila ta orientacija nedvomno najpriljubnejša. Ob vsakem razredu je projektirana garderoba z visoko nameščenimi obojestranskimi okni za prečno ventilacijo preko razreda in hodnika. Telovadnica leži centralno ter ima poleg šolskih vhodov še en vhod za morebitno uporabo po društvi in za šolske prireditve. Telovadnica leži na jugovzhodni strani južnega jezika stavbišča, da se je na ta način pridobilo čim več prostora za letno telovadišče. V poslopju je predvidena centralna kurjava.

Stavba obstoja iz dveh dvonadstropnih šol. Zaprtdni objekt obsega dekliško narodno šolo, vzhodni deško meščansko. Narodna šola obsega vse zahtevane prostore: 12 razredov po 50 učenk z oblačilnicami, 2. kabineta za učila, pisarne, konferenčno sobo, čakalnico, čitalnico, ogrevalnico, delavnice, šolsko kuhinjo in jedilnico ter stanovanje za upravitelja in slugo. Poleg tega pa je še izven programa predviden večji prostor, uporabljen za stalno šol. razstavo, šolski muzej, ročna dela itd. Prav tako vsebuje meščanska šola vse po programu zahtevane prostore: 10 razredov z oblačilnicami, 2 risalnice, 2 delavnice, fizikalno učilnico z fizik. in kem. laboratorijem, kabinete, knjižnico, pisarno, šol. kuhinjo z jedilnico, stanovanje za upravitelja in slugo itd., poleg tega so pri telovadnici še posebne oblačilnice s kopalnici na prho. Izredne efekte je dosegel projektant z vzhodom na slavnostno dvorišče, ki leži v sredini med obojema šolama. Ob zarez, ki jo tvorita oba monu-

To je Mr. Smith!

Šele od včeraj je tuka, pa še reče v našem jeziku dober dan in skokliko stane in ...

Ki-Ki

bonbon

PROIZVOD: »UNION«, ZAGREB.

zahvalo. Stanovanja zdaj lahko oddajo svojim prijateljem in znancem z dežele, če imajo za to priliko, ker jih pogodba s stanovanjskim odtokom ne veže več.

Kongresne knjižice in znaki so v Salez. mladinskem domu na razpolago samo še do četrtek. Znakov po 2 Din ni več dobiti, ker jih je zmanjkalo.

Možje in fantje, nabavite si pravočasno baklja za nočno procesijo! Dobite jih v Salez. mlad. domu.

Žalec

Začasno vpisovanje v prvi razred meščanske šole v Žalcu se vrši za učence vseh narodnih šol na področju upravnih občin Žalec, Petrovče, St. Pavel, Polzela, St. Peter, Braslovče, Velika Pirešica, Vransko, Tabor, Gotovlje in Oniz iz okraja Gornji grad, ki žele vstopiti v prvi razred, v četrtek, dne 27. junija 1935 od 8 do 12 v pisarni šolskega upravitelja v Žalcu. Učenci naj prinesejo k vpisu šolski izkaz o dovršenem 4. razredu, oziroma šolskem letu.

mentalna, iz granita zgrajena krožna nastavka, v katerih so stopnišča, je kovana mreža velikih izmer s kraljevskim monogramom. Skozi ta zamrežena vrata je izredno lep in neobičajen pogled na intimo, tlakovano slavnostno dvorišče s spomenikom v sredini. Na tem dvorišču bi se zbirali učenci ob slavnostnih prilikah.

Vendar pa zaradi neprimerno ležakega prostora začasno vsa monumentalnost stavbe ne bo prišla prav do izraza. Predvidena je zaradi tega v načrtih preureditev vsega trikota med Betnavsko, Frankopansko in Poljsko ulico, ki je danes

deloma že zazidan. Projekt določa odkup teh zgradb ter izpremembo trikota v park, v čigar podaljšani osi bi se nahajal vhod na slavnostno dvorišče spominke šolske zgradbe. Na ta način bi se pridobil v osredju Magdalenskega predmestja eden najlepših prostorov mariborskega mesta.

★

Ob robu II. zoološke razstave

Na zoološki razstavi v Selenburgovi ulici 6 vidiš marsikaj zanimivega, toda danes vam ne bom pravil o živalcah, te si raje sami ogledajte, saj je vstopnina samo 2 Din za odrasle in 1 Din za otroke, za časa evharističnega kongresa pa za njegove obiskovalce v skupinah nad 10 samo 1 Din, povedal vam bom ono, kar pazljiv obiskovalec čita oziroma vidi med vrstami te razstave. Vsa razstava ima dvoje središč: levič Cezar z voljekom Rolfom in opice. Tu opaziš marsikaj, zdaj lepega, zdaj zanimivega, bodisi s strani obiskovalcev, bodisi s strani živali. Koliko ljubkosti je pri otrocih in živalcah, kako topla je ljubezen mladine do narave, vidiš takoj: To ni privrženo, prirojeno je! Mnogi obiskovalci se poigravajo z živaljo. Saj se lahko! Sicer dokaj zloben malajski medved vzame češnje iz roke in stegne zanj svojo pedenji dolg jezik, zatem se igra in te otipava z zobmi, a le za šalo, nikdar, prav nikdar ne zares. Toda, to ni ob robu! Zadnjič sem stal ob strani skupine obiskovalcev razstave in mi je prav žal, da nisem mogel pogovora stenografirati! O zool. vrstovih so govorili in ves ta pogovor je bil en sam krik po stalnem zool. vrtu. Spet drugi sem čul, kako je dele razlagalo mamič zool. razstavo in ji bilo prelepo tolmait.

Prav prijazna je bila zadnjič dama, ljubkova je srnici in prav vsem živalcam, pa bi skoro odšla s krvavim prstkom. Zaupala je mladim tiscam levicu pa ni zaupala, da je zloben je dejala, in nisem jo mogel prepričati, da temu ni tako.

Razstava je zanimiva, zanimive so njene živali, za marsikoga — zanimivi njeni obiskovalci zakaj šele tu ob živali človek vidi, kdo žival ljubi, komu ni do živali nič in kdo jo — sovraži. Toda teh na naši razstavi ni in upam, da taka srca ne bijejo v Sloveniji!

—t.

Nekaj zanimivosti iz živalskega življenja

Ptiči – zdravniki

Mnogo stvari, ki jih slišimo ali čitamo o smotrnem živalskem nagonu, nam vzbujajo začudenje. Bog je živalim dal nagon, ki mu živali »smotrno« v izvrševanju svojih opravil nujno sledi. Naj omenim tu le par zgledov, kako si živali med seboj pomagajo.

Pravili so in se tu pa tam še sliši, kako neke vrste deževnik ozdravlja zlatenico. Kogar je nadlegovala ta bolezen, je moral z velikim zaupanjem sprejeti ptiču v oči, pa mu je kmalu odleglo. Gotovo je to le gola izmišljotina.

Pač pa se nahaja še neke posebne vrste deževnik, ki živi v Egiptu. Ta opravlja službo zobozdravnika pri nilskih krokodilih. Kadar te resno bole zobje, pridejo k obali, globoko odpro gobec in njihovi prijatelji, mali deževniki, skačejo brez strahu od zoba do zoba in pikajo iz njega vse, kar jeostalo med zobmi in povzročalo bolečino. So pa pri teh svojih stanovskih dolžnostih brez skrbi, kajti krokodil ne zapre svojega gobca, dokler ni vse v redu. Preden pa krokodil zapre gobec, se prej začne nervozno gibati, kar je znamenje za ptiča, naj brž izginje iz žrela.

Zanimivo je pri vsem tem to, da ostane deževnik svojemu bolniku vedno zvest. Kakor kak skrben telesni zdravnik čuje vedno nad njim in ga spremlja povsod. Tudi v spanju ga ne zapusti. Velikokrat se ima krokodil zahvaliti le svojemu zdravniku, da je odnesel še pravočasno zdravo kožo pod vodo. Neki angleški popotnik pripoveduje, da je zasledil nekoč ob obali spečega krokodila. Pravkar ga je hotel ustreliti, ko zagleda na njegovi glavi sivga ptiča, velikega kakor domač golob. Ptič je veselo poskakoval ko krokodilovi glavi. Ko zagleda lovca, se bliskovito zažene, kvišku kaka 2 metra visoko in z ostrim žvižgom opozori varovanca-krokodila na nevarnost. Krokodil seveda takoj izginje v vodo in se ne prikaže več.

Pa ne le krokodili, tudi govedo ima v severnih krajih Afrike svojega letečega zdravnika. Je to lepa bela čapla. Povsod spremlja govedo po livadah in ima nalogo, da ga ščiti pred muhami, obadi in drugimi nadležnimi živalmi.

Nosorogov zdravnik je takozvani buphaga erychtrouma. Ta ptič svojega velikana nikoli ne zapusti. Podnevi leta okoli njega, ponoči spi na njegovem hrbtu in se hrani prav za prav izključno le od bolnika. Nosorog je namreč neprestano ogrožen od ogromne jate mušic, ki gnezdi med ogromnimi kožnimi gubami in počasi orjaškega velikana do kosti ogledajo. Ta ranocelnik pa se z vso svojo zalego neprestano bori. Občudovanja vredna je njegova pozornost in vztrajnost. Vsak trenotek opravlja svoje vizite; sedaj v gubah na

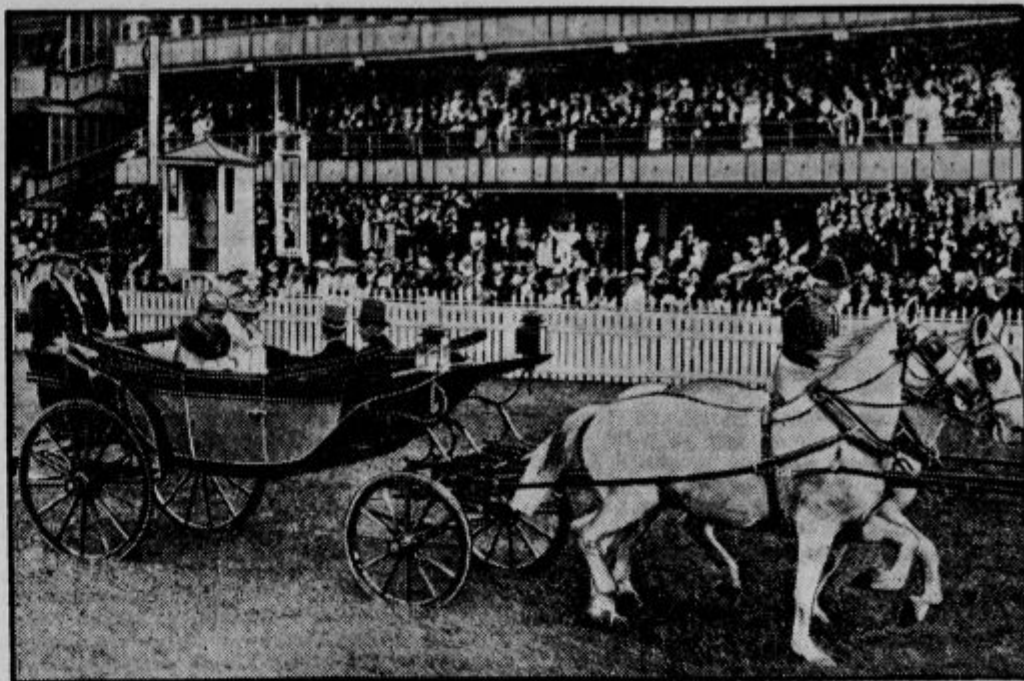
nogah, sedaj na vratu, potem zopet na hrbtu, pogleda v nos in ušesa, pomori brez usmiljenja in zatira nadležni mrčes. Posebno pazi na trepalnice, ker te se tem žuželkam menda najbolj dopadejo. Poleg zdravniškega opravka vrši nad nosorogom tudi neke vrste nadzorstvo. Če se približa nevarnost, ušcipne svojega tolstega varovanca v uho in tako presunljivo zakriči, da mora še tako leni nosorog reagirati na takšne opomine.

Velikega pomena je, da ima v teh divjih krajih tudi človek svojega zaveznika. Učenjaki ga imenujejo *Grocoeyx canifornianus*, ljudsko imenovan »pisar«. Ima širok, kriv, izredno močan kljun in dolge noge. Rep je visok, srednje perje je mnogo daljše od drugega. Kratke, hrustančaste peruti mu služijo za orožje. Poslužuje se jih z izredno gibčnostjo, z njimi umori kače, ki so mu glavna hrana. Na glavi ima šop, ki mu je dal ime »pisar«. Podoben je namreč pisarju s peresom za ušesom. Zelo zanimiv je boj med kačo in tem ptičem. Napadena kača se mu jezno postavi v bran; proti sovražniku steguje svoj vrat in jezno sopiha. Ptič se z eno perutnico zavaruje od spodaj, da mu kača ne pride do živega. Brž ko ga napade kje višje, bliskovito hitro prestreže pik s prosto perutnico, kjer se med perjem strup porazgubi. Z drugo perutnico pa s tako silo udari kačo po glavi, da jo omami. Ko jo z večkratnim vzmetom v zrak utruji, ji s kljunom zdrobi glavo in jo prav vso pospravi. Če je kača predebela, jo dene iz kože.

Posebne vrste boj ima s kačo klopotača. Brž ko jo zagleda kje pod kaktusom spečo, odreže s svojim ostrim kljunom nekaj bodičastih kaktusovih listov in jih položi okoli kače. Ko je klopotača od vseh strani obdana z bodicami, naš »pisar« s predirljivim krikom zada svoji žrtvi občutno rano na glavi in se naglo umakne v primerno razdaljo. Besna klopotača se hoče seveda maščevati in svigne proti napadalcu. Toda kmalu zaide na bodičaste liste, kjer ves strup razlije. Vseled bolečin se začne zvijati, a s tem si trnje še bolj zadira v kožo. Le nekajkrat jo ptič s svojim močnim kljunom še useka po glavi, in pečenka je pripravljena.

Imenovani *grocoeyx* se da, dokler je še mlad, ukrotiti. Kolonisti v Kaplandu ga imajo za varuha perline. Varuje jih pred kačami in velikanskimi podganami.

V vsem stvarstvu — naznačeno naj bi bil le majhen primer — se vidi ona čudovita smotrnost, ki ima odraza le v umski človeški naravi, ampak se nepokvarjena hrani predvsem v živalskem življenju.

Drugi dan angleškega dirkalnega tedna se je pripeljala na dirkališče kraljica Marija. Kralj Jurij V. je zaradi bolehnosti ostal doma. To je največja angleška sportna prireditelja, ki jo imenujejo »Ascot«. Udeležuje se je vsa angleška aristokracija in bogatija.

V Ameriko pred 100 leti in danes

Tako naglo kakor francoska ladja »Normandie« se nobena ladja ni priplula iz Evrope v Ameriko. Francosko časopisje ob tej priliki navaja naslednje zgodovinske podatke:

Jadnice so l. 1819 potrebovale 35 dni, da so preplule Atlantski ocean od Evrope do Amerike. Ker pa v nasprotni smeri pihajo na Atlantskem oceanu ugodnejši vetrovi, so jadnice iz Amerike v Evropo potrebovale le 25 dni.

Prvi parnik ki je preplul Atlantski ocean med Evropo in Ameriko, je bil »Savannah«, ki je potreboval 26 dni iz Evrope v Ameriko. Toda že leta 1838 je parnik potreboval za to vožnjo le 15 dni. L. 1863 je neka angleška ladja priplula iz Evrope v Ameriko že v 8 dneh in 4 urah. To pa je l. 1907 za polovico prekosila sloveča angleška ladja »Mauretania«, ki je privozila iz Evrope v Ameriko v 4 dneh 15 urah 44 minutah. Ta ladja je za svojo hitrost dobila takozvani »modri trak«, katerega je imela celih 22 let. Sele l. 1929 jo je za nekaj časa prekosila nemška ladja »Bremen«, katero pa je leta 1933 prekosil italijanski parnik »Rex«. Ta je prevozil Atlantski ocean med Evropo in Ameriko v 4 dneh 13 urah 58 minutah. Sedaj je tudi italijanska ladja stopila v ozadje, ker jo je prekosila najhitrejša ladja sveta, francoska »Normandie«.

Kakor pa je naraščala hitrost ladij, ki so vozile po morju, tako je naraščala tudi njihova velikost. Prvi parnik »Savannah« je obsegal le 350 ton, angleška ladja »Great Western«, ki si jo je l. 1858 vzel za vzorec v svojih romanih sloveči Jules Verne, je obsegala že 23.800 ton. Poznejša najhitrejša ladja »Mauretania« pa je imela že 31.000 ton. Največja ladja pred svetovno vojno je bil nemški parnik »Vaterland« s 56.000 tonami. Tega so po vojski

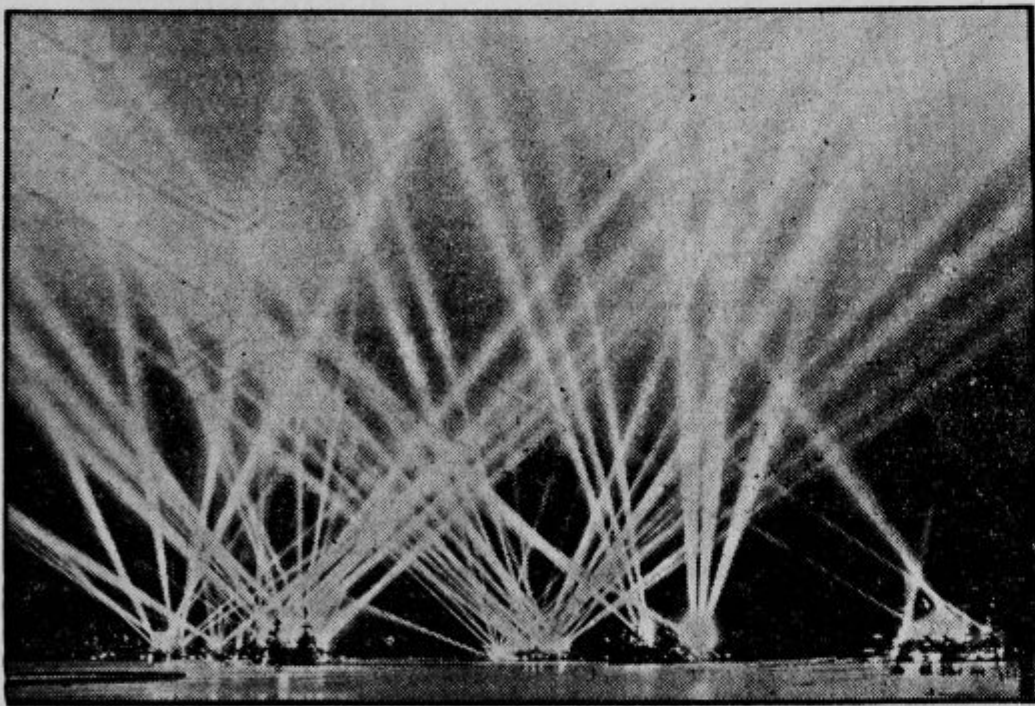
Nemci morali odstopiti Ameriki ter se je pod ameriško zastavo imenoval »Leviathan«. Dosedanja največja francoska ladja, ki je vozila v Ameriko, — »Ile de France«, je obsegala 43.000 ton, največja angleška ladja »Queen Marie«, katero so Angleži pred nekaj meseci spustili v morje, pa obsega 73.000 ton. »Normandie« torej ni le najnovejša, ampak tudi največja ladja sveta, saj obsega 79.000 ton.

Čim hitrejša je kaka ladja in čim večja je, tem dražja je tudi njena zgradba. Zato se strokovnjaki opravičeno povprašujejo, ali se sploh splača graditi take ladje. Angleška statistika dokazuje, da je na najhitrejši nemški ladji »Bremen« v zadnjem letu bilo zasedenih le 40 odstotkov prostorov. Na angleški »Mauretani« pa je bilo zasedenih celo le 20 odstotkov prostorov. Statistika namreč ugotavlja, da se celotni promet čez Atlantski ocean venomer krči. Najvišji je bil l. 1930, ko se je čez Atlantski ocean vozilo 1 milijon popotnikov. To je bila najvišja številka po svetovni vojski. Toda že l. 1933 je bilo samo še 467.000, l. 1934 pa 459.000 popotnikov.

Zavarovalni riziko »Normandie«, ki je veljala 750.000.000 frankov (nad dve milijardi dinarjev), je po večini prevzela francoska vlada. Zavarovalnice so prevzele le kakih 123 milijonov frankov zavarovane vsote.

Iz tega se vidi, da take orjaške ladje pomenijo velike denarne žrtve, ki se bodo težko kdaj splačale. Pač pa se Francija danes lahko postavlja, da ima največjo in najhitrejšo ladjo sveta. Iz teh števil pa se tudi vidi, kako smo v teku 100 let napredovali. Od 26 dni na 4 dni! Od 350 ton na 79.000 ton!

To ni slavnostna razsvetljava

V luki Honolulu na Havajskih otokih so ameriške vojne ladje pred kratkim imele nočne vaje. S svojimi silnimi žarometi so vojne ladje preiskavale nočno nebo za sovražnimi letali. Ta prizor je bil sicer nepopisno lep, vendar ni vzbujal slavnostnega razpoloženja.

Someščanom v veselje - staršem v žalost

O usodi petero sester, katere so se rodile lanko leto srečnim staršem v Kanadi, smo že večkrat poročali. Poročali smo že tudi, kako slovesno je vse mesto Calander praznovalo prvi rojstni dan svojih petorč. Slavnostnega dne sta se udeležila celo dva ministra. Petočke so dobivale darila od vseh strani sveta. Toda edina človeka, ki se nista hotela udeležiti splošnega veselja, sta bila oče in mati, katera se na vse kripje ustavljata, da bi država pohčerala njune petorčke. Oče je rekel: »Slavnosti v zavetišču za dojenčke se ne bom udeležil. Svoje otroke bom obiskal šele, ko bodo vse slovesnosti pri kraju. Sit sem že vse ropotije!« Mati pa je rekla: »Ukradli so nama najine otroke. Ta rojstni dan je najbolj žalosten dan mojega življenja. Naj mi vrnejo mojih 5 deklic!«

Petočke so na svoj rojstni dan igrale važno vlogo tudi v kanadskem radiju. Kanadski radio je hotel vsemu svetu pokazati, kako krepko že znajo petorčke kričati. Preskrbljeno pa je bilo že tudi za slučaj, ko bi se deklice pred mikrofonom ne hotele dreti; zato so že poprej na gramofonske plošče ujeli njihov jok in smeh. Na predvečer rojstnega dne je mesto Calander doživelo nekaj ur strahu. Dva kilometra od otroškega zavetišča se je namreč vnel gozd in grozila je nevarnost, da bi utegnil ve-

ter zanesti dim do zavetišča in na ta način ogrožati zdravje petorčk. K sreči se je vse to gladko steklo.

Za mesto Calander ter za meščane in okoličane pa je bilo rojstvo teh petorčk pravi blagoslov z nebes, ker je ne le družino teh petorčk, ampak vso okolico znatno obogatilo. Medtem ko je poleti prejšnjega leta obiskalo to mesto le kakih 3500 tujcev, jih je letos prišlo že 25.000 in to ne le iz Kanade, ampak tudi iz Združenih držav Severne Amerike. Vsled tega dotoka tujcev, ki so pustili v mestu mnogo denarja, je blagostanje v mestu znatno narastlo. Ker pričakujejo, da bodo tujci še vnaprej obiskovali petorčke, je mestna občina dala zgraditi dva kilometra dolgo cesto iz mesta do stanovanja družine Dionne. Na koncu ceste je zgrajen moderen hotel s kavarno in restavracijo. Lastnik tega hotela je sorodnik srečne družine. Tudi sosedno mesto North Bay ima dobiček od petorčk. Tam bodo letos 4 veliki kongresi. Udeleženci so samo zaradi tega zbrali to mesto za kongrese, da bi udeleženci lahko obiskali tudi petorčke v Calanderu. Mestna občina v North Bayu je vpeljala posebno avtobusno zvezo z mestom Calander, ter upa, da bo samo na davkih zaradi petorčk prejelo mesto kakih tri milijone angleških šilingov.

Dimnik, ki vedri in oblači

Pariška akademija za raziskovanje kolonij je sprejela v zvezi s pripravami za veliko razstavo leta 1937 načrt inž. Bernarda Dubosta. Izumitelj zatrjuje, da bo lahko delal vreme ter po potrebi preprečil ali povzročil dež na ozemlju, določenem za razstavo. V ta namen hoče zgraditi prezračevalno napravo v obliki 600 m visokega dimnika. Če bo ta odprt bo deloval kakor veterna troba. Dvigal bo v višave dolenje tople zračne plasti, odvajal z njimi vred soparo in prah ter naposled povzročil dež. Vodstvo razstave bo na ta način zalivalo nasade in kljubovalo vročini.

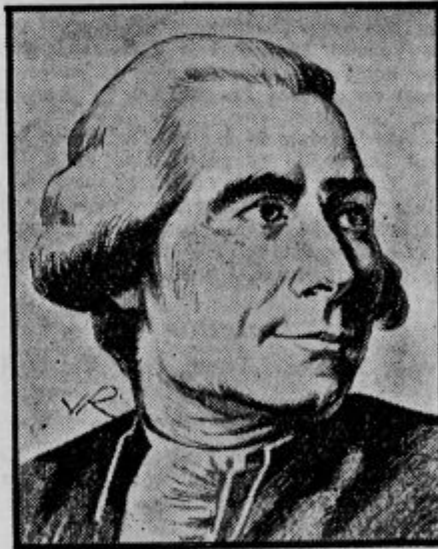
Radovedneži bodo nedvomno z veseljem plačali posebno vstopnino, da bi videli umetni dež. Izumitelj dimnik bo dvakrat višji od Eifflovega stolpa in ima obliko lijaka: spodnji premer ima 30 in gorenji 100 m širine. Strokovnjaki so pričeli opazovanja z manjšim modelom, da bi se prepričali o možnosti izkoriščanja izuma. Kolonijalna akademija čaka na poročilo.

Izumitelj, ki je prepričan o uspehu, zatrjuje, da bo pozneje za vselej obvaroval suše francosko poljedelstvo. Razen tega bo po potrebi zavaroval z umetnim viharjem francoske meje in pomembna industrijska središča pred napadom sovražnih letal. Izdatnost nove obrambe bo zasenčila vse zdaj v aličnih točkah pripravljene topove.

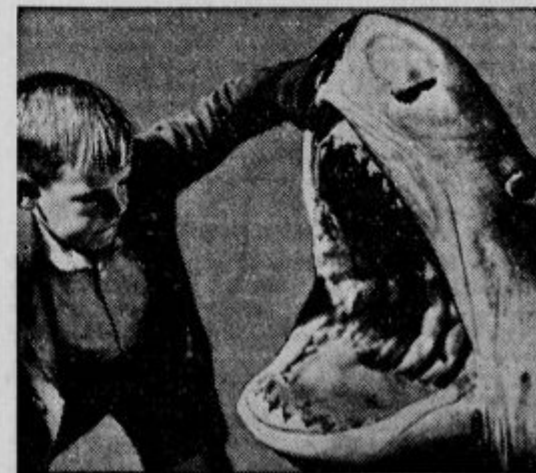

»Pokažite mi največjo ščetko za zobe. Pomni- te, da imam veliko družino.«

125 let zrakoplovstva

Dne 26. junija mine 125 let, odkar je umrl Francoz Jožef Mihael Montgolfier, ki je naredil prvi zrakoplov, napolnjen z vročim zrakom.

Zrelo morskega psa, ki so ga na trnek vjeli blizu Sidneja v Avstraliji. Orjak je tehtal 980 angleških funtov in bil nad 12 čevljev dolg.

★

Ameriški Ford je povišal delavcem plače na 6 dolarjev na dan.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; šifrovani oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglas se plačuje takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enopolonska 5 mm visoka pletena vrstica po Din 250. Za pisarne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Vse posetnike evharističnega kongresa

vjudno vabimo, da si ob tej priliki ogledajo našo veliko izbiro manufakturnega blaga, damske in otroške konfekcije, krasno izbiro moških srajc, svilenih in bombažastih Golfmajc, dežnikov, kakor razne vrste malih stvari, primerne za spomin, za ta čas vse po znižanih cenah. — Se priporočamo:

F. I. Goričar

Ljubljana, Sv. Petra cesta 29

Trgovina je odprta na sv. Petra dan od 8 do 10 dopoldne in od 2 do 6 popoldne.

Službe iščejo

Fant

vojaščin prost, vseh del vajen, išče službo. Vloži tudi kavicjo. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 7329.

Šašar

z dolgoletno prakso v kmetijstvu, živinoreji in vinogradništvu, želim službo na večjem posestvu samo proti hrani in stanovanju. Franc Marinič, Ljubljana, Mivka 23/I. (a)

Vajenci

Mizarskega vajenca takoj sprejem. Vodničar Janko, Celje, Dečkov trg št. 6. (v)

Učenca

z meščansko šolsko izobrazbo sprejemam v trgovino. Ekspozitura hiša »Luna«, Maribor, Aleksandrova cesta 13. (v)

Učenko

v kuhinjo sprejme takoj restavracija »Pri Levu«.

Krojaškega vajenca sprejme Goltex Iv., Stojice pri Ljubljani. Hrana, stanovanje v hiši. (v)

Službodobne

General zastopnika za dravsko in savsko babinovino sprejemamo. V poštev pridejo samo verzirani in komercialnega vodstva ter organizacije zmožni gospodje. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Agilen« št. 7172. (b)

Šivilja

z zelo natančno krpa perilo, dobi delo. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 7361. (b)

Dolores Wieser

PEVČEK

Ljubezenska zgodba mlade duše

Noč je svetla in mlačna. Živahnost, ki raste, čim višje gredo, raztopi končno tudi v obeh dečkih plahost pred mračnim možem, da začeta kramljati, najprej po tihoma, nato pa vedno živahneje. — Ko je neki kmet oral na Stalem, je izoral konja, ki je boja iz samega suhega zlata. Če je le res? Bojda ga lahko še vidiš v prenočišču zraven cerkve. Prihodnji teden ga bodo raztopili. — In — veš — Pepelareček pravi, da so svoj čas tu gori pogani pokopavali svoje mrličke, pa da je zato vsa gora tako tojka videti. Kjer so poganski grobovi, tam lahko hudiča priklješče.

Ivan opazi, da prisluškuje maestro njunim zgodbam s čimdalje večjim zanimanjem, in ga slednjič vpraša:

»Ali je res, da more kdo priklješči hudiča?«

»Seveda je res; sam poznam nekoga, ki ga je priklješčil.«

»Ah,« strmi Jurko in postaja zaupljivejši. »Kako pa je naredil?«

»To je njegova skrivnost,« reče mojster in spet obmolkne.

Tudi dečka utihneta. Zdaj pa zdaj jih prehiti truma romarjev. Vjudno in malce začudeno pozdravljajo imenitnega gospoda, ki ima s sabo dečka, enega, da mu nosi torbico, drugega, da mu sveti.

Pol enajstih je ura, ko pridejo na goro. Okrog gotoke cerkve goré stražni ognji. Stojnice s sladkarijami in kramarski šotori so postavljeni in gosta množica kmečkih ljudi se preriva med njimi sem in tja. To se živahno pozdravljajo in razgovarjajo. Otroci sosedov, bratje in sestre, ki so se bili razšli daleč po svetu, spet naletijo drug na drugega na Stalenski gori; tu in tam se sre-

Ni čuda, če vsak dan

prihajajo priznanja o »Radio Balsamu«, da je isti najboljši sredstvo proti: kurjim odesom, bradavicam, trdi koži in bulam. Prosim 1 lonček R. B., ker mi zelo dobro služi — piše 11. 6. 35 g. Jakob Krenk, Legen 4, p. Slovenjgradec. — Vsakemu je 250 takih priznanj na razpolago. R. B. vsebuje: neki balzam, vazelin, smolo itd., sredstva, ki preprečujejo ob pravilni uporabi vsako poškodbo. Se ne suši, ne hlapi, traja leta in je zato tudi najcenejše sredstvo, priznано od zdravnikov, advokatov, orožnikov itd. Vsak lonček ima garancijo. Zahtevajte v Vašem interesu povsod: Radio Balsam Cetič, zak. zaščiteno znamko. — Dobi se tudi, ali po pošti pošlje: lonček za 10 Din (predplačilo). Povzetje: 18 Din, dva 28 Din, tri 38 Din.

Rudolf Cetič, Ljubljana VII.

Kamniška 10 a (Janševa 27).

Pohištvo

Pohištvo

orehova spalnica, kombinirane omare (novost) za jedilnice ali gosposke sobe, uporabno tudi za samostanovanja, iz orehove korenine — napredaj. Ogleda se pri Stola Jošip, mizarstvo, Krašnja, pošta Lukovica. — Cena ugodna, pohištvo prvo vrstno. (a)

Prodamo

Polemendolski sir polnomasten, in domače salame kupite najugodnejše pri I. Buzzolini, delikatesna trgovina, za škofijo. 1

M. Drenik
Kongresni trg 7.

Avbe, zavijačke, rute, Rizbe, zlata nit, trakovi itd. za nove avbe. Največja zaloga ročnih del.

HIŠNI BLAGOSLOV
Dobi se pri „Naši Slogi“ Ljubljana
Tyrševa 14 (Dunajska c.)
Cena Din 12.—.

Posteljne mreže

v lesenih in železnih okvirjih ter železne postelje vseh vrst izdeluje in sprejema v popravilo najceneje P. Strgulac, Gosposvetska 13. Kolizej Ljubljana. (f)

Ugodno kupiš:

barve (suhe in oljate), emajl lak, firnež, terpentini, zidarske, plekarske in umetniške čopiče, umetniške oljate barve v tubah ter vse v to stroko spadajoče predmete. Poseben oddelek parfumerije pri

Franz Drago,

Ljubljana, Stari trg št. 11. — Telefon 20-45.

Tinčkove in Tončkove prigode

61.

Ljudošci se pripravljajo za pojedino

»Zdaj pa na noge!« je vzkliknil kapitan Mrhar, ko sta bila dečka že daleč. »Smrt v kotlu ali pa življenje v svobodi!«

Divjaki pa so medtem ravno prihajali z drugega konca tabo-rišča na pojedino. Ko so videli, da sta jim slastni pečenki pred nosom ušli, so se z divjim hrúščem in truščem pognali za njima. Kapitan Mrhar in mornar Koki pa sta nekajkrat pritiskala na petelina svojih pihalnikov in ljudošci so se v smrtnem strahu razbežali na vse strani.

Bila sta rešena!

ZAHVALA. Za mnoge dokaze iskrenega sožalja, ki smo jih prejeli ob smrti našega nepozabnega svaka, strica in bratranca, gospoda

KAROLA DOLENCA

pisarniškega ravnatelja okr. glav. v pok.

za poklonjeno cvetje in prekrasne vence, za množično sprejemstvo na njegovi zadnji poti, se tem potom vsem prav prisrčno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni č. duhovščini, zlasti preč. g. župniku p. Valerijanu Landergetu za tolažila sv. vere ob smrtnem boju, ter za v srce segajoče poslovilne besede ob odprtem grobu, drugemu govorniku gospodu Lahu, pevskemu društvu »Jadran«, odboru magda-leskega Opeševalnega društva, ožjim prijateljem za njihovo pomoč in požrtvovalnost, ter zdravniku dr. Pihlarju za izredno požrtvovalnost, trud in skrb med boleznijo.

Maribor, 24. junija 1935.

Globoko žalujoči ostali.

Zapustila nas je za vedno naša nadvse ljubljena mati, stara mati, sestra, teta in tašča, gospa

Nežka Dovjak roj. Jerič

vdova strokovnika drž. železnice

danes, dne 24. junija ob 12 popoldne, po dolgi in mučni bolezni, v 79. letu starosti, previdena s tolažili sv. vere.

Pogreb predrage pokojnice bo v sredo, dne 26. junija 1935 ob 5 popoldne od doma žaloši Društvena ulica št. 27 (Moste) na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, Jesenice, Litija, München, Innsbruck, 24. 6. 1935.

Globoko žalujoče rodbine: Dovjak, Tomažič, Kočar.

»Se pač ni razumel na godbo!«

»Razumel že, pa od takrat je že dolgo. Danes je flauta kaj v modi. Tudi na našem dvoru ima kralj dosti flautistov.«

»Na katerem dvoru?« vpraša Ivan.

»V Draždanih, pri saškem volilnem knezu, ki je zdaj tudi poljski kralj.«

»Ah, gospod je dvorni ali komorni virtuozi?« vzklikne Jurko.

»Da,« odvrne mojster in se spet nasmehe, ko vidi, kako spoštljivo strmi fantič vanj.

Da bi si pregal dolga čas, začne pripovedovati dečka o sijajnem življenju na dvoru v Draždanih. Ivanu se zdi, kakor da posluša pravljico. Komaj si more predstavljati, kako sijajne morajo biti te slavnosti, ki jih slika Italijan s tako žarečimi barvami.

Po parketu kakor zrcalo se košatijo gospodje v svečanih oblekah, tam spet slepijo oči dragulji lepih dam! Kristalne čaše zvené, srebro zvenči, glasna radost in skrivno hihetaenje se dvigata proti pisanemu, dragocnemu stropu, ki se od njega zibljejo dehteči venci. — In medtem ko vitki paži za slovo nalivajo v čaše temno, težko vino, stopi na mali oder goslar, črni čarodej Francesco Veracini. Nastavi lok in sleherni šepet zamre v dvorani. Gode — in kralj in visoke dame, ponosni dvorjani in strogi generali mu slede, kamorkoli hoče. Čara jih, da jim je veselo in bolno, da se razigrani in sladko omoteni, poje jim njihova hrepenenja in gode na strune njihove skrivnosti. — In zlikani gospodje povešajo oči in z neprodinim zagrinjalom zakrivajo svoje poteze, da bi nikdo ne mogel slutiti, da iz teh zvokov odjeka njihova ujeta duša — in lepe dame živijo in postaja jim vroče in se niti ne zavedajo, da uhajajo zdihljaji njihovim odprtim ustnicam in jim teko solze iz zameglelih oči.

S. M. Felicite Kalinšek je izšla v novem osmem natisu 15. maja. Kljub zelo pomnoženemu obsegu, novim večbarvnim tabelam, najzbranejši ooremi ostane stara cena 160 Din za vezan izvod. Južoslovenska knjigarna.

Slovenska kuharica